№ 196. Piątek, 20 września (2 października) 1874. №. 196.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się
5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w **St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w **Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 21 września (3 października), — św. Kodrata ap.
W niedzielę, 22 września (4 października), — św. Foki i Jony.
W poniedziałek, 23 września (5 października), — Z. św. Joanna.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 3, zach. o godz. 5 min. 35.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 19 Września (1 Października) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celcjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	751.3	+ 12.3	90	poł.-wschodni.
1	750.6	+ 23.2	51	poł.-wschodni.
9	748.8	+ 15.9	77	poł.-wschodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W sobotę, 21 września (3 października), — św. Kandyda męcz.
W niedzielę, 22 września (4 października), — *N. M. P. Róż.*
W poniedziałek, 23 września (5 października), — św. Placyda.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 2.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI"
w 1874 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;—na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;—na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie **5** kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie,** w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, według uchwały Komitetu Ministrów, 29 sierpnia roku bieżącego, Najwyżej rozkazać raczył: wyznaczony przez Najwyżej zatwierdzoną, 23 lipca 1871 roku, Ustawę kolei żelaznej Stowarzyszenia Gutujewskiego, termin ukończenia tej kolei, przedłużyć do 1 listopada 1875 roku.

—

* Przez Najwyższe rozkazy w wydziale Wojny w Liwadji:

1) 7 września r. b., przedłużony został urlop: zaliczonemu do piechoty gwardji, zostającemu w rozporządzeniu dowodzącego wojskami Warszawskiego okręgu wojskowego, pułkownikowi *Goldmanowi*, dla poratowania zdrowia, jeszcze na 28 dni.

2) 8 września r. b., przetranzlokowany został, porucznik 1-go wojskowo-polowego parku telegraficznego *Jagielski* — do Okręgowego Zarządu Intendenry Wileńskiego okręgu wojskowego, na urzędnika do szczególnych poruczeń VIII klasy, z zaliczeniem do piechoty armji w stopniu sztabs-kapitana; otrzymał urlop, skierniewicki naczelnik powiatowy (w gubernji Warszawskiej), zaliczony do kawalerji armji major *von Derfelden*, za granicę, na dwa miesiące.

3) 9 września r. b., przetranzlokowany został, podporucznik 21 Muromskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Wacława Konstatynowicza *Omielnicki* — do 5 Aleksandryjskiego pułku huzarów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego, w stopniu korneta; uwolniony został ze służby, z powodu słabości zdrowia, podporucznik Kaliskiego bataljonu gubernjalnego *Fiedorow* — w stopniu porucznika, z mundurem i emeryturą w stosunku dwóch trzecich płacy.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny o urzędnikach cywilnych, w Liwadji, 8 września r. b., awansowany został na registratora kolegjalnego, kandydat na posadę klasową Okręgowego Zarządu Artylerji Warszawskiego okręgu wojskowego *Djakonow*, z przeznaczeniem na brandmajstra do Brzesko-Litewskiej artylerji fortecznej; przedłużony został 28-dniowy urlop zagraniczny, starszemu lekarzowi 4 bataljonu strzelców, radcy kolegjalnemu *Jacynie*, dla poratowania zdrowia, do 11 września r. b.; uwolniony został ze służby, z powodu sędziwego wieku, zarządzający apteką Lubelskiego szpitala wojskowego, prowizor, radca kolegjalny *Witte*, z mundurem.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 14 września r. b., mianowany został, opatowski (w gubernji Radomskiej) budowniczy powiatowy, asesor kolegjalny *Kłobukow* — inżynierem Tomskiej Gubernjalnej Komisji Budowlanej (od 5 września); przeniesieni zostali komisarze do spraw włościańskich powiatów: Włoszczowskiego, w gubernji Kieleckiej, radca dworu *Abrosimow* i Opatowskiego, w gubernji Radomskiej, radca dworu *Jemeljanow* — jeden na miejsce drugiego (obydwaj od 7 września); otrzymał urlop za granicę, lekarz Petrokowskiego domu badań, lekarz *Wolberg* (na dwa miesiące); uwolnieni zostali ze służby, na własne żądanie, doktor medycyny, nadetatowy ordynator szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie *Gepner* (od 4 września); kutnowski powiatowy budowniczy i inżynier, sekretarz kolegjalny *Barcikowski* (od 5 września).

—

Rozporządzenie w Wydziale Ministerstwa Finansów.

Zarządzający Ministerstwem Finansów, w skutku podania Dyrekcji Towarzystwa pomocy ruskiej żegludze handlowej, za porozumieniem sią z Zarządzającym Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i pełniącym obowiązki Szefa Żandarmów, upoważnił to Towarzystwo do otwarcia obecnie jego oddziałów w miastach Niższym Nowogrodzie i Akkermanie, na zasadzie § 33 Najwyżej zatwierdzonej 25 września 1873 roku Ustawy.

—

Ustawa o zarządzie korpusem.
(Najwyżej zatwierdzona 10 sierpnia 1974 roku).
(*Dalszy ciąg* *)

III. O zarządzie artylerją w korpusie.

2. O naczelniku artylerji w korpusie podczas wojny.

52. Podczas wojny, naczelnik artylerji w korpusie, oprócz praw i obowiązków, wkładanych na niego przez poniżej następujące artykuły, nie przestaje używać praw i spełniać obowiązków, jak i w czasie pokoju.

53. Na niego wkładają się rozporządzenia wykonawcze pod względem zaopatrywania nie tylko oddziałów artylerji, ale i innych wojsk do składu korpusu wchodzących, w przedmiota wydziału artylerji; czuwa, aby przedmiota te zawsze były w dostatecznej ilości, a wrazie braku czegokolwiek bądź, usuwa go sam, albo odwołuje się z przedstawieniem o tem do naczelnika artylerji armji.

54. Obowiązany jest komunikować naczelnikowi Sztabu korpusu dokładne wiadomości o stanie artylerji w korpusie.

55. Artylerja, będąca przy dywizjach, działa podczas boju z rozporządzenia naczelników dywizij; naczelnik zaś artylerji w korpusie może rozporządzać baterjami będącemi przy dywizjach, oraz rezerwą artylerji korpusu tylko w wypadkach, kiedy otrzyma od dowódcy korpusu osobny na to rozkaz.

56. Naczelnik artylerji w korpusie obowiązany jest starać się o możliwe usuwanie zbytecznego tracenia pocisków i innych zapasów artyleryjskich, a jeżeli dostrzeże jakiekolwiek zaniedbania lub nadużycia w rozchodowaniu ładunków w wojskach piechoty lub kawalerji, zawiadamia o tem dowódcę korpusu.

57. Ma prawo przedstawiać do nagród osoby podwładnej mu artylerji które odznaczyły się w boju, stosując się w tym wypadku do art. 222 ks. IV Zb. Post. Wojsk. 1869 r.

58. Po każdej bitwie, naczelnik artylerji w korpusie, na zasadzie zebranych wiadomości o liczbie wypuszczonych przez pułki i baterje ładunków i pocisków i o okazującym się w nich i w ogóle w przedmiotach uzbrojenia i koniach artylerji braku, przedsiębierze srodki dla zastąpienia ubytku. Jeżeli zaś okaże się zbytek broni, to przedsiębierze środki dla oddania tej broni gdzie będzie wskazane na zasadzie uwagi do art. 208, IV, Zb. Post. Wojsk. 1869 roku.

59. Poświadcza, na zasadzie posiadanych przezeń danych, przedstawiane świadectwa o ubytku różnych przedmiotów o których wspomina art. 221 ks. IV Zb. Post. Wojsk. 1869 r. i przedstawia je do zatwierdzenia dowódcy korpusu.

IV. O lekarzu korpusowym.

60. Lekarz korpusowy jest naczelnikiem wydziałów lekarskiego, farmaceutycznego i weterynaryjnego z ich osobami w wojskach korpusu. Sfera atrybucij co do powierzonych mu wydziałów jest taka sama, jaka w zarządzie dywizją nadana jest lekarzowi dywizyjnemu.

61. Podlega bezpośrednio dowódcy korpusu, a w przedmiotach specjalnie ściągających się do wydziału lekarskiego, także i okręgowemu inspektorowi wojskowo-lekarskiemu.

62. Przedstawienia robione przez lekarzy dywizyjnych dywizij nie wchodzących do składu korpusu okręgowemu inspektorowi wojskowo-lekarskiemu, od dywizyjnych lekarzy wojsk wchodzących do składu korpusu, składają się lekarzowi korpusowemu.

63. Lekarz korpusowy pod względem wymierzania kar dyscyplinarnych na podwładną mu służbę lekarską, w ogóle używa praw dowódcy brygady.

64. Korespondencja lekarza korpusowego prowadzi się w sztabie korpusowym w taki sam sposób, jak korespondencja lekarza dywizyjnego odbywa się w Sztabie dywizji (Patrz p. 23 Najw. zatw. 23 stycznia 1871 r. ust. o lekarzu dywizyjnemu).

V. O osobach, dodawanych do składu Zarządu Korpusowego podczas wojny.

65. Intendent korpusowy działa na zasadzie postanowień, zawartych w art. 125 i 186 — 190, IV, Zb. Post. Wojsk. 1869 roku.

66. Obowiązki i prawa komendanta korpusowego, zawiadującego taborem w korpusie i stopni komendy żandarmerji, wyłuszczają się w oddzielnych o tych osobach postanowieniach.

67. W razie czasowej potrzeby komendanta korpusu podczas pokoju, dowódcy korpusu nadaje się prawo wyznaczenia na tę posadę jednego z sztabs-oficerów powierzonych mu wojsk i zaopatrzenia go w zastosowaną do istniejących postanowień o komendancie korpusowym podczas wojny instrukcję.

68. Stopnie inżynierji, jeżeli będą wyznaczeni do składu korpusu, stosują się do instrukcij, jakie im będą dane przez dowódcę korpusu.

*) Patrz Nr. 195 *Dzien. Warsz.*

Etat Zarządu Korpusem.
(Najwyżej zatwierdzony 10 sierpnia 1874 roku.)

Nazwa stopni.	Liczba stopni: Podczas wojny.	Liczba stopni: Podczas pokoju.	Roczna płaca każdemu. Pensja. Zasadnicza. Rub.	K.	Pensja. Powiększona. Rub.	K.	Stołowe pieniądze. Rub.	K.
Dowódzca korpusu, jenerał lub jenerał lejtenant	1	1	Według rangi.	—	Według rangi.	—	3,000 Dodatkowych 2,400	—
Przy nim adjutantów, ober-oficerów	2	2		—		—	—	—
Sztab korpusowy.								
Naczelnik Sztabu, jenerał-major lub pułkownik	1	1		—		—	1,800 Dodatkowych 900	—
Starszych adjutantów, ober-oficerów [1])	2	2		—		—	420	—
Do szczególnych poruczeń z Sztabu Jeneralnego								
Sztabs-oficer	1	1		—		—	420	—
Ober-oficerów	2	1		—		—	420	—
Topografów	2	—	[2]) 180	—	270	—	—	—
Starszy felczer	1	1	60	—	—	—	—	—
Pisarzy (starszych	3	3	33	60	64	80	—	—
Pisarzy (młodszych	5	5	25	35	48	90	—	—
Szeregowców taborowych	3	1	2	70	5	25	—	—
Naczelnik artylerji w korpusie	Według oddzielnego etatu							
Intendent korpusowy	1	—	1,000	—	1,500	—	1,400	—
Komendant korpusowy, major lub podpułkownik	1	—	Wed. rangi.	—	Wed. rangi.	—	420	—
Zawiadadujący taborem, major lu popułkownik	1	—		—		—	420	—
Lekarz korpusowy	1	1	570	—	855	—	1,500	
Ordynansów: jenerałom po 3, sztabs-oficerom i lekarzowi korpusowemu po 2, a ober-oficerom po jednemu	21	14	2	10	4	5	—	—
Na zapasy kancelaryjne i rysunkowe udziela się zarządowi Korpusem 600 rub.								

[1]) Jeden z nich może być z oficerów Sztabu Jeneralnego.

[2]) W pensji topografów zawiera się całe zaopatrzenie w efekta i prowiant.

Uwagi.

1. Oznaczone w tym etacie pensje i pieniądze stołowe, obliczone są z wyjątkiem ustanowionych strącań: na szpital, lekarstwa, na kapitały emerytalny i inwalidów i do kasy emerytalnej.
2. Wszystkim stopniom, oprócz wykazanej płacy, udziela się i wszelkie inne zaopatrzenie ustanowione przez istniejące postanowienia.
3. Powięszone pensje wypłacają się przy znajdowaniu się Zarządu Korpusowego w miejscach, w których będzie wskazane odzielnem rozporządzeniem, wypłacać takowe.
4. Urzędnicy klasowi liczą się:

	Pod względem rangi.	*Pod względem emerytury.*
Intendent korpusowy	V klasy.	1 poz. III kateg.
Lekarz korpusowy	V „	1 „ III „

5. Przy Zarządzie Korpusowym liczy się trzy wozy: prowiancki, na kasę i akta i dla pisarzy. Przy nich podczas wojny trzyma się po 4 konie na każdy; w czasie zaś pokoju, koni przy nich nie trzyma się.

Etat Zarządu naczelnika artylerji w Korpusie.
(Najwyżej zatwierdzony 10 sierpnia 1874 r.)

Nazwa stopni.	Liczba stopni.	Roczna płaca każdemu. Pensja. Zasadnicza. Rub.	Kop.	Pensja. Powiększona. Rub.	Kop.	Stołowe pieniądze. Rub.	Kop.
Naczelnik artylerji, jenerał-lejtnant	1	Wedł. rangi.	—	Wedł. rangi.	—	2,400 Dodat. 1,500	—
Starszych adjutantów, ober-oficerów	2		—		—	420	—
Pomocnik starszego adjutanta, urzędnik artyleryjski	1		—		—	240	—
Pisarzy (starszych	2	33	60	64	80	—	—
Pisarzy (młodszych	2	25	35	48	90	—	—
Szeregowiec taborowy	1	3	75	7	20	—	—
Ordynansów: jenerałowi 3, a ober oficerom i urzędnikowi artyleryjskiemu po jednemu	6	2	25	4	35	—	—
(Ostatniemu, w randze sztabs-oficera liczy się dwóch ordynansów).							
Zarządowi wypłaca się na wydatki kancelaryjne 200 rubli.							

Uwagi.

1. Oznaczone w tym etacie pensje i pieniądze stołowe obliczone są z wyjątkiem ustanowionych strąceń: na szpital, lekarstwa, na kapitały emerytalny i inwalidów i do kassy emerytalnej.
2. Wszystkim stopniom oprócz wykazanej płacy udziela się i wszelkie zaopatrzenia, ustanowione przez istniejące postanowienia.
3. Powiększone pensje wypłacają się przy znajdowaniu się Zarządu w miejscowościach, w których będzie wskazane oddzielnem rozporządzeniem wypłacać takowe.
4. Przy Zarządzie utrzymuje się wóz na kasę i akta; przy nim trzyma się 4 konie pociągowe tylko w czasie wojny; w czasie pokoju koni się nie trzyma.

Okólniki Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych do naczelników gubernij.

Z oddziału Ziemskiego.

I.

(*3 września 1874 r. № 2,134*).

Rada Państwa, w oddzielnym Komplecie o Obowiązku Służby Wojskowej, roztrząsnąwszy moje przedstawienie o porządku pociągania do wykonania obowiązku służby wojskowej spisowych, którzy poprzednio uznani byli za niezdatnych do służby wojskowej lub byli opuszczeni w listach spisowych, *uchwaliła:* artykuł X Najwyższego ukazu Imiennego, wydanego do Senatu Rządzącego 1 stycznia 1874 r., wyjaśnić w tym duchu, że w gubernjach Królestwa Polskiego spisowi, niezapisani w swoim czasie do list spisowych z powodu zaniedbania władz miejscowych oraz ci którzy przy poprzednich poborach do wojska uznani byli za czasowo niezdatnych do służby wojskowej z powodu choroby, słabej budowy ciała lub małego wzrostu, jeżeli do 1 stycznia 1874 r. ukończyli 21 lat wieku, powinni być na zawsze uwolnieni od powołania do losowania.

Najjaśniejszy Pan, 20 sierpnia r. b. powyższą uchwałę Rady Państwa Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

O takim Najwyższym rozkazie mam honor zawiadomić jaśnie wielmożnego pana dla wydania właściwych rozporządzeń.

II.

(*6 września 1874 r. № 2,189*).

Najjaśniejszy Pan, 17 marca r. b., według protokułu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, Najwyżej rozkazać raczył:

1. Poruczyć jenerał-gubernatorowi warszawskiemu, niższych stopni rodem z Cesarstwa, wydalanych z straży ziemskiej gubernij Królestwa Polskiego za złe sprawowanie się, wysyłać sposobem etapowym do miejsca urodzenia, albo do poprzednich miejsc zamieszkania w tym tylko wypadku, kiedy pobyt ich w gubernjach Królestwa będzie uznany przezeń za szkodliwy dla tego kraju, z zaliczeniem rozchodów takowej wysyłki na rachunek funduszu transportowej opłaty w gubernjach Królestwa.

2. Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych, porządek zaopatrywania tych niższych stopni, oraz ich rodzin, jeżeli takowe udają się za nimi, w fundusze na koszta podróży i żywność przy odsyłaniu do miejsca urodzenia lub poprzedniego zamieszkania oznaczyć za porozumieniem się z Ministerstwem Wojny.

W skutku tego, po porozumieniu się z Ministrem Wojny i jenerał-gubernatorem warszawskim, uznałem za właściwe wysyłać pomienionych wojskowych i ich rodziny według następujących przepisów:

1. Wysyłać te stopnie i ich rodziny nie inaczej, jak zwykłym sposobem etapowym, to jest w asystencji żołnierzy miejscowych oddziałów wojsk.

2. Włożyć na gubernjalnych naczelników wojskowych Królestwa Polskiego obowiązek, przy wysyłaniu z niego stopni uwolnionych z straży ziemskiej, oraz ich rodzin, udzielania z funduszów opłaty transportowej w gubernjach Królestwa Polskiego pieniędzy w takim rozmiarze, jaki jest niezbędny na żywność przesyłanych i na przejazd ich kolejami żelaznemi i komunikacjami wodnemi na całą drogę, od punktów wysyłania w Królestwie do punktów przeznaczenia w Cesarstwie.

3. Za podstawy przy obliczaniu pomienionych pieniędzy przez gubernjalnych naczelników wojennych przyjmować:

A. Na żywność:

a) Marszruty, dołączone do Ustawy o przewożeniu wojsk kolejami żelaznemi i ogłaszane, w ich uzupełnieniu, w okólnikach Sztabu Głównego, jeżeli stopnie i rodziny będą podlegały wysłaniu pomienionemi kolejami.

b) Rozkłady biegu parostatków, ogłaszane przez Dyrekcje Towarzystw parostatkowych, w razie przesyłania pomienionych stopni i rodzin wodnemi komunikacjami.

c) §§ 99 i 100 przytoczonej Ustawy i § 14 Ustawy o przewożeniu wojsk wodą, oznaczające rozmiar pieniędzy na żywność przez czas przejazdów koleją żelazną i parostatkami.

d) Marszruty etapowe dla przesłania z miejsc wyprawienia do punktów kolei żelaznych lub przystani parostatkowych i z jednych i drugich do miejsc przeznaczenia, jeżeli te ostatnie znajdują się na boku od kolei żelaznych i komunikacij wodnych.

e) Okólniki Sztabu Głównego, zawierające w sobie rozmiary pieniędzy na drogę corocznie ustanawiane przez Rady wojskowo-okręgowe—na czas dniówek przy przewożeniu kolejami żelaznemi i na czas przechodzenia zwykłemi drogami.

B. Na zapłacenie za przewiezienie drogami żelaznemi i wodnemi.

a) Odpowiednie §§ Ustaw o przewożoniu kolejami żelaznemi i komunikacjami wodnemi, oznaczając rozmiary ciężarów dopuszczanych do przewożenia na koszt skarbu przy każdym pojedynczo jadącym niższym stopniu.

b) Ogólno-pasażerskie taryży i taksy kolei żelaznych i statków parowych.

4. Obliczone na powyższych podstawach pieniądze, z pewnym naddatkiem na wypadek zatrzymania niższych stopni i ich rodzin w drodze, wnosić na przychód do oddzielnej książki sznurowej i wydawać je całkowicie, wraz z książką, naczelnikowi tej partji transportowej, w składzie której będą wysyłani pomienione stopnie i ich rodziny.

5. Naczelnik partji, który odebrał pomienione pieniądze, wydatkuje je na żywienie i na zapłatę za przejazd drogami żelaznemi i wodnemi, wpisując te wydatki do księgi sznurowej przez cały czas postępowania partji do tego punku, w którym prowadzeni przez niego byli stopnie ziemskiej straży i ich rodziny powinni być zdani do dalszego przesłania według przeznaczenia. Po przybyciu zaś do tego punktu składa książkę i pozostałe pieniądze gubernjalnemu naczelnikowi wojennemu, komendzie powiatowej lub etapowej, komu należy, dla sprawdzenia i poświadczenia podpisem tych osób w książce właściwości zrobionych wydatków.

6. Wszyscy następni *naczelnicy partij*, po przyjęciu stopni straży ziemskiej i ich rodzin do przesłania ich do następnego punktu etapowego i po otrzymaniu książki sznurowej z wykazanemi w niej pieniędzmi, wykonywają ściśle to co jest wyłuszczone w poprzednim punkcie.

7. Po dostawieniu pomienionych stopni i ich rodzin do punktu przeznaczenia, naczelnik oddziału wojsk miejscowych, rozlokowanego w tym punkcie, przyjąwszy od ostatniego *naczelnika partji* książkę sznurową z pozostałemi niewydanemi pieniędzmi i poświadczywszy swoim podpisem w książce właściwości rozchodu, przesyła tak książkę, jak i pieniądze, temu gubernjalnemu naczelnikowi wojennemu w Królestwie Polskiem, który wydał z funduszu opłaty transportowej, pieniądze na przesłanie. Ten zaś naczelnik wojenny dołącza książkę do rachunków z wydatkowania tych funduszów, otrzymywanych od gubernatorów.

O powyższem, zakomunikowawszy jednocześnie Ministrowi Wojny i jenerał-gubernatorowi warszawskiemu, mam honor zawiadomić jaśnie wielmożnego pana.

---

* *Departament Telegrafów.* I. Od istniejącej stacji telegraficznej w Ałatyrze zbudowana została linja telegraficzna do miasta Ardatowa (w gubernji Saratowskiej), gdzie urządzona została stacja z przyjmowaniem depesz korespondencji wewnętrznej w języku ruskim.

II. Od istniejącej stacji telegraficznej w Wyborgu, buduje się linja telegraficzna przez Keksholm do Serdobolu. Linja ta obecnie jest doprowadzona do Keksholmu, gdzie została urządzona stacja telegraficzna z przyjmowaniem depesz korespondencji wewnętrznej.

---

* *W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono:* JW. Warszawski Jenerał-Gubernator, okólnikiem z dnia 6 września r. b. za № 18,800, zawiadomił mnie o porządku wydawania paszportów osobom należącym do powołania, a mianowicie:

Po porozumieniu się z Ministerjami: Spraw Wewnętrznych, Wojny i Finansów, Główny Naczelnik kraju przyznał za możebne do czasu ogólnej organizacji systemu pasportowego, zachować w powierzonym Mu kraju, istniejący dotąd porządek zaopatrywania mieszkańców krajowych w pasporta wewnątrz kraju i do Cesarstwa; włożyć jednocześnie obowiązek na urzęda wydające pasporta, ażeby przy zaopatrywaniu w takowe mężczyzn mających 18 lat, a którzy jeszcze nie przeszli określonego przez Ustawę o powinności wojskowej wieku i powinności wojskowej w charakterze ochotników zadość nie uczynili, wypisywać na pasportach literami rok, w którym otrzymujący pasport, kwalifikuje się do losowania, a dopilnowanie tego, ażeby ludzie młodzi wyjeżdżający na mocy takowych pasportów, nie uchylali się od powinności wojskowej, włożyć na Urzęda Policyjne z mocy tychże głównych zasad, jakiemi nadzór ten przez Oddział II Najwyższego rozkazu z d. 14 maja r. b., nad mieszkańcami Cesarstwa w ogóle ustanowiony został.

Nowo upoważnione czasopisma w 1874 roku.

Dnia 10 lipca udzielone zostało upoważnienie adjunkt-profesorowi Cesarskiej Akademji Medyczno-Chirurgicznej, radcy dworu Aleksemu Dobrosławinowi, do wydawania w St. Petersburgu, pod jego redakcją, za zezwoleniem cenzury uprzedzającej, naukowo-popularnego czasopisma hygienicznego, pod nazwą „Zdrowie."

Dnia 17 lipca udzielone zostało Jałtyńskiemu Towarzystwu ogrodników i uprawiaczy wina, upoważnienie do wydawania w Symferopolu, pod redakcją prezesa Towarzystwa, radcy stanu Mikołaja Zabala, za zezwoleniem cenzury uprzedzającej, miesięcznego czasopisma, pod nazwą: „Krymski Kurjer Ogrodnictwa i uprawy wina."

Dnia 6 września udzielone zostało Cesarskiemu Towarzystwu rozmnażania zwierząt myśliwskich i przemysłowych i prawidłowego polowania, upoważnienie do wydawania w Moskwie, pod redakcją kandydata uniwersytetu Moskiewskiego Leonida Sabaniejewa, ilustrowanego czasopism, pod nazwą „Czasopismo polowania."

Dnia 6 września udzielono zostato szlachcicowi Mikołajowi Bogdanowiczowi, upoważnienie do wydawania w St. Petersburgu, pod jego redakcją, za zezwoleniem cenzury uprzedzającej, „Petersburgskiej Gazetki dla Hotelów."

---

* JW. Jenerał-Gubernator Hr. Kotzebue, wyjechał onegdaj, o godzinie 3-ej z południa, z Warszawy, koleją Warszawsko-Wiedeńską, w gubernje Królestwa.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Pod względem stanu i liczby miejsc zamknięcia, jak również etapów i koment do eskortowania aresztantów odstawianych z jednego miejsca w drugie, nie zaszły w 1872 roku **w gubernji lubelskiej** żadne zmiany i takowe utrzymywane były w należytym porządku. Z rozporządzenia zwierzchności gubernjalnej, dla rozprzestrzenienia więzienia w m. Lublinie, dokonane zostały roboty pod względem włączenia do tego więzienia 12 niezajętych pokojów, z liczby 24 przeznaczonych na areszt dla żołnierzy, na co wydano 505 rs. 37 kop.

Liczba aresztantów w gubernji lubelskiej wynosiła w 1872 roku: w więzieniach lubelskiem i janowskiem 1,657, w 10 więzieniach detencyjnych przy sądach pokoju 1,153, w 13 aresztach policyjnych przy magistratach miejskich 3,811, w aresztach przy 150 zarządach gminnych 4,817 — razem 11,438 aresztantów obojga płci.

Oprócz tego, w rocie aresztanckiej zarządu cywilnego w Iwangrodzie znajdowało się od 423 do 567 aresztantów.

Żywienie aresztantów odbywało się przez antrepryzę, przyczem płacono za porcję dzienną: w więzieniu janowskiem po $9^{36}/_{100}$, w więzieniu zaś lubelskiem i w rocie aresztanckiej po $10^{9}/_{10}$ kop., razem zaś wydano w 1872 roku na utrzymanie dwóch więzień pomienionych 18,989 rs. 21 kop. i na utrzymanie roty aresztanckiej 19,574 rs. 85 kop.

Sprawowanie się aresztantów w 1872 roku było zadowalniające i skarg z ich strony na złe utrzymanie nie było wcale; również przy terminowych i niespodzianych rewizjach więzień, nie wykryto pod tym względem żadnych nadużyć ani też znaczniejszego nieładu.

Aresztanci więzienia kryminalnego w Lublinie używani byli do robót w więziennej fabryce płótna, aresztanci zaś roty iwangrodzkiej wykonali rozmaitych robót za 12,838 rs. 31 kop.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

Wystawa rolnicza.

(*Dalszy ciąg* *).

Znnim pójdziemy dalej, i to już przyspieszonym krokiem, w opisie tegorocznej wystawy rolniczej, musimy tu powtórzyć, raz już uczynione wyznanie, iż w szczegółowem sprawozdaniu naszem z głównego, rolniczego oddziału, który sam jeden reprezentował całe setki wystawców i niezliczoną ilość różnorodnych okazów, musiały zajść pewne niedokładności lub i drobniejsze przepuszczenia nawet. Tak np., zapomnieliśmy powiedzieć że poddział torfów, reprezentowany był przez kilku obywateli, których nazwisk nie wymieniliśmy, głównie dla tego, iż nie zostały one wyróżnione przez sędziów konkursu; dalej znowu, wspominając o plantacjach tytuniu fabryki braci Polakiewiczów, którzy sami jedni tylko dostarczyli na wystawę tytoń besarabski w liściach i tak zwaną machorkę, nie dodaliśmy zastrzeżenia, iż fabryka owa, nie używa wcale tytuniu otrzymanego z własnych plantacij krajowych, na cygara i papierosy, lecz takowe wyrabia z tytuniów importowanych, które aż z odległego Wschodu, wprost przez agentów swoich sprowadza i że głównem jej zadaniem w ostatnich latach, było podniesienie wyrobu papierosów tanich, przeznaczonych do powszechnego użytku mniej zamożnych konsumentów, a zarazem zniweczenia defraudacji, jaka od niejakiego czasu zagnieździła się w kraju tutejszym i wyrobami lichej wartości, a po części nawet szkodliwemi zdrowiu, występuje do konkurencji z fabrykami, traktującemi taki wyrób specjalnie i na obszerną skalę. Dalej znowu przepomnieliśmy powiedzieć, że poddział jedwabnictwa krajowego, reprezentowany był dość bogato przez firmę p. Boguckiego i że zaraz w pawilonie, gdzie zgromadzone były okazy kokonów, odbywało się, w oczach ciekawej publiczności, szczególniej zaś dam, gotowanie kokonów i przędzenie jedwabiu, z którego gustowne nawet i trudniejsze wyroby, przedstawiono gotowe, na ścianach pawilonu. Pominęliśmy także opis powozów wystawionych przez kilku znaczniejszych fabrykantów tutejszych, mianowicie zaś pp. Romanowskiego i Rentla, z których pierwszy, powinien był należeć do konkursu z powodu dostarczonych ze swoich warsztatów, kół giętych do wozów i bryczek oraz bryczek samych.

Lecz te i inne jeszcze przepuszczenia, musiały się zakraść de sprawozdania naszego. z którem i tak już zdążać śpiesznie do końca musimy, przeznaczając resztę pozostałego nam czasu i miejsca, na opis najgłówniejszych już tylko wystawców.

Do takich należy niewątpliwie „Warszawska Spółka Asfaltowa," o której eleganckim, fantazyjnym nawet pawilonie, już wspomnieliśmy w ogólnym wstępie, dotyczącym samej tylko malowniczej strony Wystawy. Otóż, Spółka ta, zawiązana na gruzach dawniejszego przedsiebierstwa w tym rodzaju, posilona świeżym kapitałem, założyła w Warszawie fabrykę własną na tak obszerną skalę iż zdolna jest wystarczyć, nie tylko potrzebom tutejszego miasta, lecz posiada gotowe siły do asfaltowania innych, odleglejszych nawet miejscowości. Oprócz asfaltu, Spółka wspomniona wyrabia także, tak zwany „Tol" i takim właśnie pokryła dachy wszystkich zabudowań na wystawie, przeznaczonych na pomieszczenie okazów żywego inwentarza. Tol ów, stanowiący pokrycie dachów nieprzemakalne a po części i ogniotrwałe, został natychmiast, podczas trwania Wystawy, zakupiony przez obywateli, wiejskich głównie, i wprost z placu przewieziony na miejsce przeznaczenia.

Już to przemysłowcy tutejsi w ogóle, którzy na tegoroczną wystawę rolniczą, dostarczyli swoje wyroby, zostające po za konkursem nawet, nie mogą narzekać na poniesione koszta, albowiem wielu z nich sprzedało na miejscu, mnóstwo owych wyrobów, lub otrzymało zamówienia od licznych, a często całkiem nowych osób, które tym sposobem rozszerzyły zarazem koło ich dotychczasowej kljenteli. Wiemy nawet iż później, już w biegu wystawy, wielu z przemysłowców warszawskich, żałowało bardzo, iż nie ufając w wielkie powodzenie tegorocznej ekspozycji, a nie mając widoków otrzymania nagród, zaniechało przyjąć w niej udziału, do którego mieliby przecież więcej prawa niż owi angielscy żydkowie lub francuzcy przemysłowcy drobni, którzy, za rozprzedawane na wystawie „bąki" i inne cacka dziecinne, znaczne zebrali zyski, po które aż z tak daleka przybyć tu nie wahali się zgoła.

(*d. c. n.*)

(*) Patrz N. 193 *Dzien. Warsz.*

Nagrody udzielone na tegorocznej Wystawie Rolniczej.

(*Dalszy ciąg* *).

Oddział III. *Płody przemysłu rolnego i leśniczego.* Potwierdzenie srebrnego meealu: Marenge Wiktor z Marenżowa za mąkę i kaszę jaglaną. Małe srebrne medale: hr. Krasiński Ludwik z Krasnego, za pszenną i żytnią mąkę; Rosman Ludwik z Bielawy za piwo; Marja Olszewska z Janikowa za sery; Prądzyński Wincenty z Kobierzycka za krochmal i kartofle; Rakowiecki Wiktor z Kleczkowa, za suchą destylację drzewa; hr. Poletyłło L. z Wojsławic, za różne produkta suchej destylacji drzewa. Medal bronzowy: Strzegowski S. z Podlasia, za mąkę pszenną i żytnią; Rejzacher Andrzej z Kurzeszyna, za mąkę; Zieliński Józef z Kotowszczyzny za pszenną i z kości mąkę; Podberezki Michał z Wysokiego Dworu, za mąkę, masło i ser; Jankowski z gub. Kieleckiej, za jęczmienną i perłową kaszę; Ordęga Karol z Żarek, za piwo; Adam Goltz z Puczyc, za piwo; Poraziński Dominik z Gudela, za sery; Konstanty Świda za sery i Konstanty Kaszyc z gub. Mińskiej, za sery; Wernér z Leśmierza za holenderskie sery; Piotr Kirsanow z gubernji Woroneżskiej, za sery; Podbereski Michał za obody; Bersohn Jan z Czerska, za sztuczny wynalazek; Lasocki Józef z gub. Warszawskiej, za produkta suchej destylacji drzewa; książę Sanguszko ze Sławuty, za wyroby drzewne. Bronzowe medale: Taubwurcel i comp. z Warszawy, za pudret; Żułtyński Daniel z Warszawy za gips. Listy pochwalne: Hr. Maurycy Potocki z Jabłonny, za mąkę; Potkańska Emilja z Jemielina, za drożdże; Chrzanowski Bolesław z gub. Siedleckiej, za sery i masło; Antoni Gniewosz z Grabowa, za sery; Emilja Brochocka z gub. Mińskiej, za sery; Trzeciszewski z Warszawy za sposób mielenia kości na nawozy; hr. Ludwik Krasiński z Krasnego, za produkta suchej destylacji drzewa; Pusłowski z Kossowa, za produkta suchej destylacji drzewa; hr. Plater-Zyberg z Liksna, za produkta suchej destylacji drzewa; Kułabuchow z Orła za słód; Kropiwnicki Stanisław ze Słodowca, za mąkę pszenną; Konst. Moes z Warszawy, za krochmal; Izaak Bekerman z gub. Radomskiej, za mąkę; Elżbieta Brondzo za włościańskie ubiory. Dyplomy honorowe: Trzetrzewiński z Galicji za piwo; Kazimierz Zieliński z Galicji, za sery. Dyplomy uznania: Olendorf z Hamburga, za guano; Parcz z Austrji, za mąkę i kaszę; Sznejber i Frenkel z Krakowa, za mąkę z kości; Kacaraki z Moskwy, za oleje. Podziękowanie komitetu: Instytut w Mokotowie, za wyroby przez wychowańców wykonane; Kijok et comp. z Warszawy za piwo; Block Jan za mąkę; Rejchman za mąkę, Głuchowski za mąkę, Stompf et comp. za piwo; Limprecht za piwo; Benisz za piwo; Machlajd za piwo; Lentzki za piwo; Berliński za musztardę; Gebethner za miód. Nagrody pieniężne za różne wyroby: Brondzo Elżbieta rs. 30, Dąbrowska Joanna rs. 20, Jakobczakowa Franciszka rs. 10, Borkowski Marcin rs. 10, Tkaczyk Józef rs. 10, Ludwisiakowa Marjanna rs. 10, Gutowska Marjanna rs. 10, Bartoszewiczowa Ewa rs. 10, Zuchwałowiczowa Weronika rs. 10, Ostrowska Agnieszka rs. 10, Rytnerowa Henryka rs. 15, Zbyczyński Ignacy rs. 10, Szezyrko Wojciech rs. 10, Paweletz Maksymiljan rsr. 10, Laraszczczyk Konstanty rs. 10, Krupie Antoni rs. 10, Bożko Paweł rs. 10, Furmaniak Antoni rs. 10, Jabłoński Michał rs. 10, Kowalski Wojciech rsr. 10, Pawełczyk Andrzej rs. 10, Majbles Andrzej rs. 10, Strzałkowski Marceli rs. 10, Chmera Kazimierz rs. 10, Lipski Mateusz rs. 10, Hercyger Józef rs. 10, Figiel Jan rs. 10, Korachowa Katarzyna rs. 10, Wiśniewski Stanisław rs. 5, Korda Konstanty rs. 5, Reutz Kazimierz rs. 5, Oliwa Stanisław rs. 5, Poznański Stanisław rs. 5, Ratawski Józef rsr. 5, Włodnicki Jan rsr. 5, Zdunek Antoni rs. 5, Panis Jan rs. 5, Handek Ignacy rs. 5, Kamiński Jan rs. 5.

(*d. c. n.*)

*) Patrz Nr. 195 *Dzien. Warsz.*

---

* *Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej*, ma honor podać do publicznej wiadomości, że z ofiar które wpłynęły w ciągu ubiegłego miesiąca, to jest od dnia 20 sierpnia (1 września) do 19 września (1 października) 1874 r., zasilono ubogich sprawdzonych przez siostry miłosierdzia, w ogólnej kwocie rs. 390 kop. 45, którą to sumę biuro rozdało pomiędzy 130 rodzin.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Dnia 11 (23) września, Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz, zwiedzili szkołę ludową jastrebińską o dwóch klasach, położoną w powiecie jamburgskim i zostającą pod zarządem Ministerstwa Oświecenia Publicznego.

Ich Cesarskie Wysokości powitani byli przez prezesa rady opiekuńczej miejscowej, rzeczywistego radcę tajnego, senatora A. F. Wejmarna, oraz przez miejscowego właściciela dóbr P. A. Wejmarna i nauczyciela religji w szkole dwuklasowej, księdza A. Wródzkiego.

W wyższym oddziale szkoły, Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu raczył wypytywać się u nauczyciela, jak dawno otwarta została szkoła, tudzież w jakim czasie rozpoczyna się nauka i ilu jest uczniów w szkole. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz kazał niektórym uczniom czytać z książki.

Po obejrzeniu następnie niższego oddziału szkoły i znajdujących się we wsi zakładów dobroczynnych, Ich Cesarskie Wysokości, pożegnawszy się łaskawie z wszystkimi, raczyli opuścić wieś Jastrebino wśród pełnych zapału okrzyków ze strony uczniów szkoły i zgromadzonego ludu.

---

* Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Książęta Konstanty, Dymitr i Wacław Konstantynowicze raczyli wrócić z Krymu do Petersburga, 15 (27) zeszłego miesiąca, o godzinie 11-ej z rana.

---

* **Jacht księcia Witgensteina.** Z Koły piszą do „Dziennika Archangielskiego", że 3 (15) lipca przybył do portu zatoki kolskiej, z posiadłości norwegskich, jacht parowy „Wilja", pod kierunkiem pułkown. Hainpoint, z 25-ma ludźmi osady. Na pokładzie jachtu znajdował się sam jego właściciel, członek jacht-klubu petersburgskiego, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, książę Witgenstein, który zwiedził 13 (25) lipca m. Kołę, dnia zaś 15 (27) tegoż miesiąca popłynął szalupą parową w górę rzeki Tułomy i wrócił wkrótce na pokład jachtu. Dnia 16 (28) lipca jacht podniósł kotwicę i odpłynął na morze ku brzegom półwyspu Rybackiego, ztamtąd zaś ku brzegom Norwegji. Powiadają, że książę Witgenstein odbywał tę przejażdżkę morską i zwiedzał osady nad oceanem Północnym dla własnej przyjemności.

---

* Gazeta *Nowosti* opowiada, że niedawno w Petersburgu, na targu Sytnym, na stronie Petersburgskiej, pewnemu handlarzowi skupującemu starzyznę, jakiś niewiadomy człowiek sprzedał za 1 rs. 50 kop. stare, nie przydatne do noszenia palto, w którem prując takowe w kilka dni potem, handlarz znalazł zaszytą pod podszewką paczkę mieszczącą w sobie kilka biletów lombardowych bezimiennych i gotowizną bilety kredytowe, razem na sumę około 3,000 rs.

---

* **Z Nowoczerkaska, w obwodzie Dońskim.** „Dziennik Obwodowy Doński" donosi, że w uroczystość św. prawowiernego księcia Aleksandra Newskiego odbyło

się w Nowoczerkasku „Zebranie wojskowe,” ustanowione na pamiątkę praw i przywilejów nadanych wojsku dońskiemu i zatwierdzonych Najmiłościwiej dyplomem z 30 sierpnia 1811 roku. Podajemy niektóre szczegóły tego ceremonjału. Na godzinę 8½ z raną, zgromadziły się przed gmachem władz obwodowych, przeznaczone do uczestniczenia w paradzie cztery seciny pułku instrukcyjnego kozaków dońskich, z muzyką pułkową. O godzinie 9-ej wyniesiono z zarządu obwodowego regalja wojskowe i poustawiano takowe w linję po jednej stronie perspektywy Płatowa, podczas gdy po drugiej stronie uszykowały się wojska. Następnie, po przybyciu atamana wojskowego zastępczego, rozpoczął się pochód uroczysty do cerkwi Aleksandrowskiej: przodem niesiony był herb Nowoczerkaska, za nim zaś sztandary stannic; dalej sztandary nadane Najwyżej pułkom i wojsku od początku zeszłego stulecia do czasów obecnych, oraz dyplomy Najwyższe i podarowane wojsku dońskiemu — pałasz Cesarza Aleksandra I i mundur Cesarza Mikołaja I; dalej oznaki godności atamańskiej: hełm, buławę i buńczuki. Za regaljami postępowało dwóch asaułów wojskowych, poprzedzając atamana zastępczego, który szedł na czele jenerałów, sztabs i oberoficerów i urzędników klasowych wojska, trzymając buławę nadaną wojsku przez Cesarzowę Katarzynę II w 1776 roku. Po wysłuchaniu w cerkwi Aleksandrowskiej liturgji św., na placu przed zachodniemi drzwiami świątyni, w kole utworzonem z regaljów, sztandarów i szeregów wojska, odczytany został dyplom Cesarza Aleksandra I, z 19 listopada 1817 roku, wydany za czyny waleczności dokonane przez wojsko podczas „wojny za ojczyznę,” wraz z sztandarem od „wdzięcznej ojczyzny;” następnie odprawione było uroczyste nabożeństwo dziękczynne, po ukończeniu którego odprawiono modły o długie lata, wśród bicia w dzwony i salw z dział.

—

* **O urodzajach w gubernji samarskiej** gazeta *Gołos* podaje następujące dane statystyczne. Na początku czerwca, to jest gdy widoki urodzajów nie były jeszcze stanowcze, płacono za pud zboża: w powiecie nowouzienskim: pszenicy białej 1 rsr. 40 kop.—1 rsr. 70 kop., pszenicy wąsatej 1 rsr. 20 kop. do 1 rsr. 35 kop., ruskiej 90 kop.—1 rsr. 5 kop.; w powiecie bugurusłańskim: pszenicy 90 kop.—1 rsr. 10 kop., żyta 80—85 kop., mąki żytniej 90—95 kop., owsa 50—60 kop.; w powiecie buzułuckim: mąki żytniej 1 rsr. 10 kop.—1 rsr. 15 kop., owsa 75—80 kop.; w powiecie nikołajewskim: pszenicy białej 1 rsr. 50 kop.—1 rsr. 68 kop., pszenicy wąsatej 1 rsr. 25 kop. — 1 rsr. 37 kop., ruskiej 1 rsr.—1 rsr. 7 kop., żyta 80—83 kop.; w powiecie stawropolskim: pszenicy białej 1 rsr. 20 kop.—1 rsr. 30 kop., pszenicy wąsatej 95 kop.—1 rsr. 5 kop., ruskiej 75—85 kop. We dwa miesiące potem, to jest na początku sierpnia, gdy przekonano się już o dobrych urodzajach i przystąpiono do żniwa, ceny zboża pospadały odrazu do połowy i do jednej trzeciej, w niektórych zaś miejscowościach aż do jednej piątej; tak, w powiatach stawropolskim i bugurusłańskim, sprzedawano już żyto po 25—30 kop., w powiecie zaś buzułuckim po 20—25 kop. za pud— która to taniość, o ile można zapamiętać, jest niesłychana. Nie ulega wątpliwości, że jak skoro włościanie opędzą pierwsze swe potrzeby, ceny podniosą się znowu, większość bowiem ludności miejscowej, zwłaszcza zaś właściciele większych majątków, powstrzymują się na teraz od sprzedaży zboża. Lato tegoroczne sprzyjało nadzwyczaj urodzajom zboża. Z wszystkich prawie powiatów gubernji nadchodziły od czasu do czasu takie wiadomości: „Pogoda piękna, przeplatana deszczami; wielkich upałów nie było; oziminy i jarzyny mają pełne kłosy i są bardzo gęste“, lub: „Pogoda jasna i ciepła, sprzyjająca zbiorom zboża“, lub też: „Pogoda sprzyja; zboże rośnie dobrze“ i t. p.

—

* *Sudieb. Wiestn.* donosi, że **w Besarabji** prowadzi się obecnie śledztwo o zawiązanie się bandy rozbójników „w maskach.” Banda ta rozgałęziła się w Besarabji i gubernji podolskiej i ma swoich członków w Austrji nawet. Powiadają, że ci rozbójnicy używali przy rabunkach jednakich zawsze sposobów: w ciemną noc dostawali się za pomocą włamania do domu nieszczęśliwej ofiary, o której wiedzieli, że posiada pieniądze; następnie rozbójnicy wiązali wszystkich domowników, badali ich co do ilości pieniędzy, które zabierali, poczem banda znikała. W Besarabji dokonanych było w ten sposób siedm rabunków, w gubernji zaś chersońskiej jeden (na 70,000 blizko rs.). Rozbójnicy napadali zawsze zamaskowani i w ogromnej liczbie.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 1 października. Zaprzeczają pogłoskom o zmianach w ministerstwie. Na posiedzeniu komisji nieustającej, prawy kraniec interpelował ministerstwo w kwestji statku „Orenoque“ i polityki względem Hiszpanji. Minister sprawiedliwości odpowiedział, że jest niekompetentnym do dania odpowiedzi na te kwestje, minister zaś Decazes jest nieobecny, nie został bowiem zawiadomiony o tem, że mają być wystosowane do niego takie interpelacje. Lewica interpelowała w przedmiocie polityki wewnętrznej.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Walka pomiędzy byłą cesarzową Eugenją i księciem Napoleonem przybiera bardzo znaczne rozmiary. Ex-cesarzowa posłała na wyspę Korsykę swego sekretarza, Fr. Pietri, dla przeciwdziałania kandydaturze księcia, który z swojej strony ma udać się w tych czasach do Paryża, gdzie ogłosi drukiem obszerną broszurę, w której mają być ujawnione rozmaite szczegóły skandaliczne dotyczące małżonki Napoleona III. W broszurze tej nie tylko ma być wykazany zgubny wpływ, jaki „hiszpanka“ wywarła na politykę i losy Francji, lecz opowiedziane będą także, we wszystkich szczegółach, zarówno dzieje jej zamąż pójścia, jak i poprzednia jej bjografja. Książę Napoleon wyda tę broszurę pod obcem imieniem i napisze ją na podstawie swych własnych wspomnień, poznał bowiem swoją późniejszą bratowę w Madrycie jeszcze, gdy był tam posłem, i przedstawił ją potem cesarzowi w Paryżu w własnych widokach, lecz bynajmniej nie w zamiarze, ażeby została cesarzową. Znając sposób pisania księcia bez wszelkich ceremonij, można być pewnym, że broszura jego wywoła wielki skandal. Kółka orleanistowskie, którym znany jest zamiar księcia wydania broszury, cieszą się mocno z tego. Ze strony rządu broszura nie natrafi na żadne przeszkody.

* Książę Napoleon wystosował następujące wyznanie swoich przekonań politycznych do mieszkańców Ajaccio: „Wrzesień 1874 r. Wyborcy kantonu Ajaccio! Od lat dwudziestu sześciu wygnanie przestało ciążyć nad moją familją; przybyłem więc zająć me miejsce przy ognisku naszego miasta. Tego miejsca, już odtąd nie opuściłem nigdy. Jako reprezentanta ludu, radcę jeneralnego, wybieraliście mnie zawsze i rzadko widzieć się daje trwającą tak długo jedność pomiędzy wyborcami a ich wybrańcem. Od lat trzech jestem waszym przedstawicielem w radzie jeneralnej, której prezesem byłem w roku przeszłym. Domagam się od was powierzenia mi nadal tego mandatu. Szanując wszelkie położenia rzeczy, jestem wszakże przedmiotem nienawiści zaciętej i potwarzy dla tych ludzi szkodliwych, którzy zgubili cesarstwo i sprowadzili tyle klęsk na Francję. Posunęli się oni nawet do stworzenia mi przeciwnika wśród moich krewnych. Wykazuju wam tylko takie ich postępowanie, nie racząc go sądzić nawet. Znacie mnie dobrze wszyscy. Znacie uczucia jakie miał dla was mój ojciec i które pozostawił mi w spuściźnie. Znalazłem przyjaźń waszą w spadku po nim. Będąc reprezentantem ludu w roku 1848—wezwany ewentualnie na zajęcie najpierwszego w świecie tronu pod cesarstwem — dziś prosty obywatel tylko—nie zmieniałem się przecież nigdy w przekonaniach swoich. Kocham wolność, bronię praw ludu i wciąż popieram przymierze demokracji z imieniem Napoleona. Synowiec Napoleona I, krewny i przyjaciel serdeczny Napoleona III, oddaję moich przeciwników pod wasz sąd i oczekuję waszego głosowania z ufnością.”

* Berlińska *Provinzial Correspondenz* z 23 września donosi, że cesarz Wilhelm miał wyjechać 27 września do Baden-Baden, gdzie zamierzał obchodzić, 30 tegoż miesiąca, rocznicę urodzin cesarzowej, poczem zamierzał zabawić tam do połowy października.

* Podług wiadomości z Madrytu z 22-go września, karliści spalili po drodze swego pochodu dwie stacje na drodze żelaznej w Murcji i pięćdziesiąt wagonów towarowych. Zdruzgotali oni cztery lokomotywy i poprzecinali druty telegrafu elektrycznego, trzy zaś inne lokomotywy puścili na spotkanie pociągu osobowego i zburzyli cztery mosty na linji z Tafalji do Pampeluny. Z Tolozy donoszą pod tąż datą, że karliści zdobyli dziś wieś Biurum z znajdującym się tam kościołem, przyczem wzięli do niewoli 80 koni.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wiedeń, 29 września.* Dla uczczenia członków austrjackiej wyprawy do biegnna północnego, towarzystwo jeograficzne odbyło dziś, po południu, posiedzenie, na którem obecny był arcyksiążę Rudolf, następca tronu austrjackiego, oraz arcyksiążę Rainer, wszyscy ministrowie, naczelnicy władz i liczna publiczność. Profesor Hochstetter zagaił posiedzenie mową, w której uwydatniał doniosłość wyprawy i witał przewodników takowej serdecznemi słowy. Następnie pp. Weyprecht i Payer złożyli szczegółowy raport o przebiegu wyprawy. Na zakończenie posiedzenia, profesor Hochstetter odczytał list prezesa towarzystwa jeograficznego w Londynie, wspominający z zaszczytnem uznaniem o zasługach pp. Weyprechta i Payera na polu badań w stronie bieguna północnego. Następnie wręczył on obu przewodnikom wyprawy dyplom honorowy wiedeńskiego towarzystwa jeograficznego, podpisany przez następcę tronu arcyksięcia Rudolfa.

* *Santander, 30 września.* Niemieckie kanonjerki „Albatros” i „Nautilus” odpłynęły w kierunku wschodnim na wody biskajskie.

* **W Krakowie** w Strzelnicy otwartą została **wystawa** owoców, oraz płodów pszczolnictwa i jedwabnictwa, urządzona przez Towarzystwo pszczolniczo-jedwabnicze. Trwać będzie od 30 września do 4 października.

—

* **Kopalnia soli**, której urządzeniem zajmował się niejaki p. Klauz **w Inowrocławiu**, zeszłej soboty prawie zupełnie **wodą zalana** została. Spodziewając się, że przy głębokości 390—400 stóp natrafi się na rzeczywisty pokład soli, odrąbano w dniu owym kawał skały gipsowej, poczem natychmiast okazało się źródło, którego wody szyb zalewać poczęły. Pracowano wprawdzie z jak największą energją nad zatamowaniem źródła, lecz w końcu zaniechać musiano roboty. Woda bowiem rosła nadzwyczajnie, na godzinę o 3 stopy, a od wjazdu do szybu była przed kilku dniami już tylko o 26 stóp oddaloną. Wypompowanie wody, jeżeli jest możliwe, potrwa kilka miesięcy.

—

* „Barmenzeitung“ podaje następujące szczegóły **z powodu wprowadzenia w Niemczech systematu markowego:** „Na zasadzie prawa monetarnego z d. 9 lipca 1873 r. ogólna suma monety srebrnej w Cesarstwie, niemieckiem nie powinna przenosić 10 marek na każdego mieszkańca Niemiec, czyli w ogólnej ilości 400,000,000 marek, obecnie atoli wybito monety srebrnej tylko na 30 mil. marek; w przeciągu więc przynajmniej 5 lat, nie będzie można i myśleć nawet o wycofaniu z obiegu dawnej monety srebrnej. Osoby znające rozmiary mennic niemieckich i ilość monety którą mogą wybijać w przeciągu pewnego czasu, twierdzą, że za 10 dopiero lat wyjdzie z obiegu ostatni talar. Co się tyczy monet z niklu i miedzi, to ustanawia się ich po 250 pfenigów na każdego mieszkańca. Dotąd wybito ich na 800,000 marek, t. j. na każdego mieszkańca wypada tylko po 2 pfenigi. Proces zatem cofania z obiegu dawnej monety miedzianej, będzie jeszcze dłuższym“.

—

* Interesa **towarzystw budowlanych**, powstałych **w Austrji** w znacznej ilości przed przesileniem finansowem w Wiedniu, znajdują się w bardzo opłakanym stanie. Dla poprawienia sprawy, założyciele tych towarzystw powzięli zamiar wypuszczenia listów zastawnych z wygranemi. Prasa wiedeńska oświadcza się przeciwko temu projektowi i wypowiada nadzieję, że minister skarbu nie zgodzi się na emisję podobnych papierów.

Redaktor, **M. Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Dyrekcja Towarzystwa Drogi Żelaznej Nadwiślańskiej.

Na zasadzie § 64 Najwyżej zatwierdzonej Ustawy, ma zaszczyt zaprosić pp. Akcjonarjuszów Towarzystwa na Nadzwyczajne Ogólne Zebranie, mające się odbyć w dniu 19 (31) października r. b. o godzinie 12-ej w południe, w lokalu, jaki będzie oznaczony na biletach wejścia.

Przedmiotem zajęć Ogólnego Zebrania będzie, rozpatrzenie i zatwierdzenie planu działań mających na celu urzeczywistnienie przedsięwzięcia Towarzystwa.

Przytem Dyrekcja ma zaszczyt nadmienić:

a) że na zasadzie 47 § Ustawy Towarzystwa, za właścicieli świadectw tymczasowych uważane będą te osoby, na których imię świadectwa są zapisane, w księgach Towarzystwa;

b) że przyjmowanie deklaracji o cessji tych świadectw odbywa się codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych, w lokalu Dyrekcji, na Wielkiej Morskiej, Nr. 18, od godziny 11 rano do 3 po południu, i zakończy się stosownie do § 67 Ustawy na dni 14 przed Ogólnem Zebraniem t. j. dnia 5 (17) października r. b.

c) że na zasadzie tegoż 67 § Ustawy pełnomocnicy właścicieli świadectw tymczasowych, dla otrzymania prawa uczestniczenia w Ogólnem Zebraniu, winni również, najpóźniej na 14 dni przed Ogólnem Zebraniem złożyć w Dyrekcji Towarzystwa właściwe pełnomocnictwa. 5,923.

Warszawa
dnia 20 września (2 października).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, balet czarodziejsko-romantyczny w 4-ch aktach, **Pan Twardowski.** —Początek o godzinie 7½.—*Jutro*, w sobotę, opera **Robert Djabeł.** — *Wczoraj*, było osób 857.

TEATR LETNI W OGRODZIE SASKIM. — *Dziś*, w piątek, komedja w 1 akcie, **Doktór Robin;** — komedja w 1 akcie, **On niezazdrosny;**—komedja w 1 akcie, **Sganarelle.**— Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, komedje **Miód kasztelański; On niezazdrosny.** — *Wczoraj*, było osób 505.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej Nr. 586).—*Dziś i codziennie*, Przedstawienie **artystów trupy francuzkiej;**—w antraktach ćwiczenia żonglera chińskiego *Arjure.*— Początek o godzinie 7½ wieczorem.—Wejście do ogrodu kop. 15.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej).— *Dziś i codziennie*, **Koncert pierwszorzędnej orkiestry damskiej** z Wiednia, pod dyrekcją *Marji Schipek.*—Początek o godzinie 7 wieczorem. — Koncert w sali.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny 11½ do 12½, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Andrejew.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter*
W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

—

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do 11½ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

—

Przyjmowanie chorych
„W szpitalu świętego Rocha.”

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne—Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne—Dr *Obrębski.*

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min. 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godzinie 11 min. 40 w nocy.

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.

Pociąg osobowo - miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pociąg kurjerski o godz. 5 min. 16 z rana.

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 29 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 8 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 min. 8 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo - miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 48 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 8 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 6 min. 53 z rana.

Pociąg towarowo-osobowy (2 i 3 klasa) o godz. 11 min. 48 z rana.

Pociąg pocztowy 3 klasy o godz. 3 min. 43 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 10 min. 3 w nocy; o godz. 4 min. 42 wieczorem; i o godz. 11 min. 28 z rana.

* W dniu 19 (1) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 65, wyzdrowiało 34, umarło 6, pozostało 1491 (mężczyzn 686, kobiet 805), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 132, kobiet 147.

Przyjechał:—Rzeczywisty radca stanu *Maliutin*, z Częstochowa.

Wyjechali: — Jenerał-major baron *Mengden*, do Liflandji;—rzeczywisty radca stanu *Kreisler*, w objazd.

Ceny Targowe.

dnia 19 Września (1 Października) 1874 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do Ruble sr.	kopiejki	Ruble sr.	kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	—	—	—	—	—	—
„ „ pstra i dobra	9	12	5	40	5	70
„ „ wyborowa	9	60	—	—	6	—
Żyto 232 „	7	44	4	30	4	65
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy	8	16	4	50	5	10
Owies	6	24	3	75	3	90
Jarzyny: Kartofle	—	—	1	20	1	50
Siano pud	—	—	—	60	—	67½
Słoma „	—	—	—	27½	—	20

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.

Pszenicy 180, żyta 600, jęczmienia —, owsa 300 korcy.

Cena okowity dnia 19 września (1 października).

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.84,²—5.87,².	1.90—1.91.
Pojedyncza szynkarska		1.92—1.94.

Stosunek garnca do wiadra 100:307¼. (*G. H.*)

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 19 Września (1 Października) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . . 100 Tal.	2 m.	106	80	106	50
„ . . . . „ „	8 d.	106	72½	106	42½
Gdańsk . . . „ „	2 m.	106	65	106	35
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	106	65	106	35
Londyn . . . 1Ft. Szter.	3 m.	7	22	7	20
„	kr. ter.	—	—	—	—
Paryż . . . . 300 Frank.	10 d.	—	—	—	—
„	„	86	92½	86	62½
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	98	25	—	—
„ . . . à vista		99	15	—	—
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„ . . . „ „	3 d.	—	—	100	—
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Zelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	145	75
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		—	—	94	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		71	50	70	50
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	75
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		116	75	115	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	99	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1]		93	40	93	10
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]		—	—	—	—
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]		87	20	86	90
„ „ „ II Serja		86	20	85	90
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5]		78	70	78	40
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		98	—	97	25
„ „ „ 1861 „		97	25	96	25
„ „ „ 1869 „		97	25	96	25
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		177	—	176	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		174	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		103	25	102	75

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 10.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 37½.

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. 50.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. 9 13/18.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 33½

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. *5933. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa mające obciążyć pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum poniżej zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Drzewoszki Małe w powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 7,000.
2. Dobra Stefanów w powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5,000.
3. Dobra Włostowice w powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 9,000.
4. Dobra Grudów w powiecie Błońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 20,500.
5. Dobra Popielawy w powiecie Brzezińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 14,100.
6. Dobra Wysoka Mała w powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką *wynosi* rs. 6,500.
7. Dobra Leszcze w powiecie Kolskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs.. 18,000.
8. Dobra Unisławice w powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 25,150.
9. Dobra Wola Nakanowska w powiecie Włocławskim zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 16,900.
10. Dobra Lubrańczyk w powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 47,400.

Zarzuty, jakie przeciwko temu obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, czynione być mogą przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczgółowej w ciągu tygodni 4-ch licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

w Warszawie dnia 19 Września (1 Października) 1874 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
Pisarz, Słowikowski.

N. D. *5917. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra Kiże w powiecie Kalwaryjskim, zażądaną została segregacja pożyczki Serji I i II okresu 3-go dotąd całość dóbr w sumie rs. 6,315 obciążającej, pomiędzy:

Folwark Kiże, w sumie rs. 4,185.
Folwark Krawniski w sumie rs. 2,130.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą, przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Suwałki d. 12 (24) Września 1874 r.
p. o. Prezesa, Doboszyński.
Pisarz, Swiętosławski.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 3859. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach.*

Podaje do wiadomości, iż z powodu nastąpionej śmierci:

1. Marjanny z Czempińskich Piaskowskiej w d. 8 (20) Marca 1874 r. nastąpionej, wierzycielki sumy złotych polskich 140,352 czyli rsr. 21,052 kop. 80 w dziale IV pod Nr. 6 wykazu hypotecznego dóbr Zadybie w okręgu Żelechowskim.
2. Franciszka Roli w dniu 21 Maja 1867 r. nastąpionej, współwłaściciela sumy rs. 2,250 w dziale IV pod Nr. 7 wykazu hypotecznego dóbr Toczyski, Czortki w okręgu Węgrowskim i na innych dobrach.
3. Magdaleny Kowalskiej v. Kowalewskiej w dniu 20 Marca (5 Kwietnia) 1874 r. nastąpionej, wierzycielki sumy rs. 770 pod Nr. 96 w dziale IV sposobem ostrzeżenia dóbr Wisznice, w dziale IV pod Nr. 10 lit. a. i pod Nr. 21 sposobem ostrzeżenia dóbr i Wygodaj pod Nr. 19 działu IV dóbr Małgorzacin; oraz sumy rs. 2,200 w dziale IV pod Nr. 80 i 80 lit. a. dóbr Wisznica, pod Nr. 11 Nr. 11 lit. a. w dziale IV dóbr Zacisze, pod Nr. 11 i do Nr. 11 lit. *a. a.* działu IV dóbr Małgorzacin, oraz pod Nr. 10 lit. *a. a.* dóbr Wygoda, w okręgu Włodawskim ubezpieczonych.
4. Celestyny Michaiiny Kazimiery pierwszego ślubu Despot Zenowicz, powtórnego Hrabiego Olizara małżonki, wierzycielki sumy rsr. 3,000 w dziale IV pod Nr. 9 dóbr Podlodów w okręgu Radzyńskim.
5. Andrzeja Juźwickiego w d. 2 (14) Kwietnia 1874 r. nastąpionej, właścicielki dóbr Borowic z przyległościami w okręgu Garwolińskim.
6. Karola Hermana Alberti w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) 1873 r. nastąpionej właściciela dóbr Horoszki Szlacheckie w okręgu Łosickim położonych.
7. Moszka Jankielowicza Rozengartona, vel Rożowy ogród nastąpionej, w dniu 28 Października 1845 r. właściciela nieruchomości w mieście Siedlcach pod Nr. policyjnym dawnym 238 a hypotecznym 326 położonej, Lejby Wajzberg nabywcy praw do tejże nieruchomości zmarłego d. 24 Sierpnia (5 Września) 1873 r. oraz córki jego Chai Ryfki z Wajzbergów Biały Lew, żony Mendla Biały Lew zmarłej w dniu 16 Października 1866 r.

Odkryte zostały spadki, wzywam wszystkich interesowanych, aby z prawami swemi w dniu 19 (31) Grudnia 1874 r. jako terminie do regulacji oznaczonym, przedemną Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach pod prekluzją stawili się.

Siedlce d. 5 (17) Czerwca 1874 r.
Szpadkowski.

N. D. 3856. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Ogłasza, że w skutek śmierci:

a) Matyldy z Elbrantów Winklerowej zmarłej d. 1 (13) Stycznia r. b. co do sumy rs. 3,000 na dobrach Szczecno z okr. Sąd. Szydłowskiego w dziale IV wykazu ad N. 2 lit. *b. c. d.* zapisanej;

b) Ludwiki z Rożyckich Łuniewskiej w d. 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. zmarłej, co do sum rs. 4,170 z pod Nr. 3, rs. 5,280 pod Nr 4, rs. 3,750, pod Nr. 5 i rs. 4,800 pod Nr. 6 na dobrach Gnojno z okr. Szydłowskiego w dziale IV wykazu hypotecznego zabezpieczonych.

c) Henryka Wielowiejskiego zmarłego w d. 12 (24) Kwietnia r. b. co do dwóch sum rs. 6,700 i rs. 3,938 kop. 25 na dobrach Zrecze z okręgu Szydłowskiego w dz. IV wykazu hypotecznego pod Nr. 16 lit. *a b* zabezpieczonych; otwarły się spadki, do regulacji których termin prekluzyjny na d. 18 (30) Grudnia roku bieżącego w Kancelarji mej wyznaczony został.

Kielce 10 (22) Czerwca 1874 r.
Grzegórz Juszyński.

N. D. 3855. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.

Toczy się postępowanie spadkowe: po Franciszku Kusińskim d. 17 Lutego 1836; 2. Mateuszu Krzanowskim dnia 2 Stycznia 1849; 3. po Karolu Krzanowskim dnia 18 Czerwca 1871 i po Kunegundzie 1º voto Krzanowskiej 2-do Sikorskiej dnia 2 Grudnia 1871 zmarłych, co do współwłasności gruntu w Wielkiem polu pod Nr. hypotecznym 157, co do takiejże współwłasności gruntu w Międzygórzu pod Nr. hipotecznym 28 i współwłasności nieruchomości w Kielcach Nr. hipot. 144 oznaczonych; z oznaczeniem terminu prekluzyjnego do regulacji na dzień 1 (13) Stycznia 1875 r.

Wzywa się przeto wszystkich jakowe prawa lub pretensje do tych spadków mieć mogących aby z dowodami usprawiedliwiającemi w powyżej oznaczonym terminie zgłosili się do Kancelarji Ziemiańskiej guberni Kieleckiej przed podpisanego Rejenta.

Kielce d. 8 (20) Czerwca 1874 r.
K. Holewiński.

N. D. 3880. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.

Podaje do wiadomości, że po nastąpionej śmierci:

1. Marjana Jezierskiego właściciela dóbr Rokicie z okręgu Lipnoskiego.
2. Franciszka Miszewskiego współwłaściciela dóbr Kęsice lit. F. z okręgu Mławskiego.
3. Stanisława Niekrasz wierzyciela sumy rs. 112 kop. 50 na dobrach Komorowo z okręgu Mławskiego.
4. Jerzego Ciepieusz, wieczystego dzierżawcy młyna w Nowem Mieście okręgu Pułtuskim.
5. Teodora Swidzińskiego wierzyciela na dobrach Półwiesk z okręgu Lipnowskiego.
6. Andrzeja Markiewicza właściciela nieruchomości Nr. 1 w Płocku.
7. Salomona Frenkel wierzyciela ewikcji rs. 1,440 kop. 26 na dobrach Lasoty z okręgu Lipnowskiego i sumy rs. 1,470 na dobrach Bieżuń z okręgu Mławskiego.
8. Jakóba Lewina Schönwitz wierzyciela sumy rs. 12,000 na nieruchomościach w mieście Wyszogrodzie Nr. 127, 128, 188 i 189 ubezpieczonej; otworzyły się spadki do regulacji których termin na dzień 28 Grudnia (9 Stycznia) 1874/5 wyznaczony został z pod pozycyi 1. i 2 przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej z pod Nr. 3 i 5 przed Regentem Lubowidzkim, z pod Nr. 4 przed Rejentem Holtzem, a z pod Nr. 6, 7 i 8 przed Regentem Pyrowiczem.

Płock d. 14 (26) Czerwca 1874 r.
Gurbski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5486.

Izba Skarbowa Lubelska.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na mocy upoważnienia JW. Towarzysza Ministra Finansów, w prezydium tejże Izby od godziny 12-ej w południe, odbywać się będzie licytacja in plus, na sprzedaż następnych poduchownych majątków, położonych w gubernji Lubelskiej, a mianowicie:

A) na sprzedaż osobom russkiego pochodzenia, w dniu 7 (19) Października r. b.

1. Folwarku poklasztornego Krężnica Jara w powiecie Lubelskim mającego rozległości morgów 585 prętów 229 gruntu, i 117 morgów lasu, a w ogóle morgów 702 prętów 229 miary nowopolskiej, od sumy szacunkowej rubli (23,000) dwadzieścia trzy tysiące.
2. Folwarku poproboszczowskiego Stary Zamość, w powiecie Zamostskim, obejmującego morgów 150 prętów 116, gruntu, od sumy szacunkowej rubli (6,870) sześć tysięcy ośmset siedmdziesiąt.
3. Folwarku poproboszczowskiego Sitaniec w powiecie Zamostskim obejmującego gruntu mórg 170 pręt. 215, od sumy szacunkowej rubli (2,219) dwa tysiące dwieście dziewiętnaście.
4. Folwarku poproboszczowskiego Wielącza, w powiecie Zamostskim, obejmującego gruntu mórg 157 pręt. 230, od sumy szacunkowej rubli (9,500) dziewięć tysięcy pięćset.

14 (26) Października r. b. na sprzedaż:

5. Dóbr poklasztornych Mentów w powiecie Lubelskim, obejmujących gruntu morgów 732 pręt. 219 wraz z młynem wodnym do mielenia zboża i propinacją w jednej karczmie na gruntach folwarcznych, od sumy szacunkowej rubli (27,207) dwadzieścia siedm tysięcy dwieście siedm.
6. Folwarku poklasztornego Nowodwór, w powiecie Lubartowskim, obejmującego gruntu mórg 483 pręt. 24 i lasu mórg 138 pręt. 141, a w ogóle mórg 621 pręt. 165 od sumy szacunkowej rubli (14,400) czternaście tysięcy czterysta.
7. Folwarku poproboszczowskiego Dys, w powiecie Lubartowskim, obejmującego gruntu mórg 115 pręt. 278, od sumy szacunkowej rubli (4,000) cztery tysiące.
8. Folwarku poproboszczowskiego Krasienin, w powiecie Lubartowskim, obejmującego mórg 92 pręt. 215 od sumy szacunkowej rubli (2,000) dwa tysiące.

21 Października (3 Listopada) r. b. na sprzedaż:

9. Dóbr poklasztornych Bystrzejowice, w powiecie Lubelskim, obejmujących gruntu mórg 922 pręt. 169 i lasu mórg 184 prętów 150, a w ogóle mórg 1107 pręt. 19, od sumy szacunkowej rubli (38,500) trzydzieści ośm tysięcy pięćset.
10. Folwarku poproboszczowskiego Podolszynka Plebańska, w powiecie Biełgorajskim, obejmującego gruntu mórg 208 prętów 49, od sumy szacunkowej rubli (5,300) pięć tysięcy trzysta.
11. Folwarku poproboszczowskiego Opoka Mała, w powiecie Janowskim, obejmującego gruntu mórg 244 pręt. 228 i lasu mórg 57 pręt. 64, a w ogóle mórg 301 pręt. 292, od sumy szacunkowej rubli (9,700) dziewięć tysięcy siedmset.

B. Na sprzedaż wszystkim bez ograniczenia, życzącym sobie przystąpić do licytacji.

23 Października (5 Listopada) r. b. na sprzedaż:

1. Poklasztornej Osady Młynarskiej we wsi Krężnicy Jarej, powiecie Lubelskim, obejmującej gruntu mórg 14 pręt. 89, wraz z znajdującym się na niej młynem wodnym do mielenia zboża, od sumy szacunkowej rubli (13,700) trzynaście tysięcy siedmset.
2. Kawałka gruntu poproboszczowskiego we wsi Abramowicach powiecie Lubelskim, obejmującego mórg 40 pręt. 50, od sumy szacunkowej rubli (1,500) tysiąc pięćset.
3. Kawałka gruntu poklasztornego zwanego Łysa Góra, przy mieście Lublinie obejmującego mórg. 10 pręt. 252 od sumy szacunkowej rubli (700) siedmset.
4. Kawałka gruntu zwanego Łanek Majkowski obejmującego mórg 48 pręt. 135, należącego do dóbr poklasztornych Bystrzejowice, w powiecie Lubelskim, od sumy szacunkowej rubli (1,210) tysiąc dwieście dziesięć.

24 Października (6 Listopada) r. b. na sprzedaż:

5. Folwarku poproboszczowskiego Targowisko, w powiecie Krasnostawskim, obejmującego gruntu mórg 90 pręt. 94, od sumy szacunkowej rubli (2,500) dwa tysiące pięćset.
6) Kawałka gruntu po proboszczowskiego przy wsi Łabunie, w powiecie Zamostskim, obejmującego mórg 40, pręt. 265 od sumy szacunkowej rubli (2,450) dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt.
7. Kawałka gruntu pobazyliańskiego na przedmieściu miasta Lublina Czwartek, obejmującego morgów 7 pręt. 171, od sumy szacunkowej rubli (529) pięćset dwadzieścia dziewięć.
8. Jeziora Domaniszewo, przy wsi Białka, w powiecie Lubelskim, obejmującego mórg 88 pręt. 290, należącego do probostwa parafji Biskupice, od sumy rubli (1,000) tysiąc.

Oprócz licytacji głośnej wolno jest życzącym przystąpić do takowej, podać deklaracje piśmienne w zapieczętowanych kopertach; do kupna pierwszych jedenastu majątków, na papierze prostym, a do kupna pozostałych ośmiu na papierze stemplowym ceny kop. 70, według przypisanej formy, bez żadnych przekreślań i skrobań i deklaracje takowe mają być złożone, w dniu wyznaczonym do licytacji, przed godziną 12-ą w południe.

Mający chęć przystąpić do licytacji, obowiązani są złożyć kaucję, w stosunku $^1/_{10}$ części sumy licytacyjnej sprzedawanego majątku, gotowizną, albo listami likwidacyjnemi, lub Zastawnemi podług rzeczywistej wartości onych; zaś do deklaracji piśmiennych, zamiast kaucji w naturze, powinien być dołączony kwit kassowy, na wniesienie takowej kaucji do kasy gubernialnej, lub powiatowej.

Do licytacji na sprzedaż pierwszych jedenastu majątków, dopuszczają się wyłącznie osoby ruskiego pochodzenia, prawosławnego obrządku; a z osób protestanckich wyznań, ruskiego pochodzenia, tylko znajdujący się, lub pozostający poprzednio, w rządowej, wojennej, lub cywilnej służbie.

W każdym jednak wypadku, do licytacji nie będą przypuszczane te osoby, które już kupiły od Skarbu inny majątek, a za któremi do dnia licytacji zalegać będą w wypłacie raty terminowe za kupione majątki.

Osoby ruskiego pochodzenia powinny przedstawić świadectwo o ich religji, pochodzeniu stanie i pozostawaniu w ruskiem poddaństwie, jak również metrykę urodzenia i chrztu, a także i o wyznaniu rodziców, a w razie nieposiadania takowych świadectw, licytanci mogą złożyć świadectwa parafjalnego Xiędza o religji tak ich samych, jako i rodziców, jak również zaświadczenie władzy miejscowej o religji licytantów, na zasadzie Stanu służby; osoby zaś protestanckich wyznań, powinny złożyć świadectwo o pozostawaniu w służbie rządowej, lub dymisji.

Szczegółowe warunki sprzedaży wyszczególnionych majątków, oraz opisy i rejestra pomiarowe takowych, mogą być przeglądane w Izbie Skarbowej Lubelskiej codziennie, w godzinach biurowych.

Zarządzający Izbą Skarbową Lubelską.
Mataftin.
Assesor, Włodarski.

N. D. 5732. *Izba Skarbowa Lubelska.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 10 (22) Października 1874 r. od godziny 12 w południe, rozpoczętą zostanie w prezydjum tejże Izby publiczna in plus licytacja na sprzedaż dwóch niezabudowanych kolonji, pozostałych do dyspozycji Skarbu po urządzeniu majoratu Poniatowa, położonych w powiecie Nowo-Aleksandryjskim, mianowicie kolonji N. 4 z przestrzenią morgów 50 prętów 124 i kolonji Nr. 5 z przestrzenią mor. 50 prętów 125 od sumy po rubli 945, za każdą kolonję oddzielnie.

Licytacja ta odbywać się będzie głośno; lecz dozwala się konkurentom przedstawienie Prezydjum Izby Skarbowej przed godziną 12 dnia na licytację wyznaczonego, deklaracji piśmiennych w opieczętowanych pakietach, wypisanych na stemplu ceny kopiejek 70, podług niżej wyrażonego wzoru bez skrobań i poprawek, które to deklaracje zostaną otwarte po ukończeniu głośnej licytacji. Do takowych deklaracji powinny być dołączone kwity na wniesione do Kasy gubernjalnej lub do jednej z powiatowych vadjum, gotowizną lub papierami procentowemi przyjmowanemi na kaucje w stosunku $^1/_{10}$ części ceny licytacyjnej, t. j. na rubli 95.

Do tej licytacji dopuszczają się wszyscy bez różnicy konkurenci.

Szczegółowe warunki sprzedaży oznaczonych dwóch kolonji, przejrzeć można w Izbie Skarbowej Lubelskiej codziennie w godzinach biurowych.

Wzór deklaracji

W skutku obwieszczenia Izby Skarbowej Lubelskiej z dnia 6 Września 1874 r. niniejszem deklaruję, iż pragnę kupić kolonję skarbową w powiecie Nowo-Aleksandryjskim przy dobrach Poniatowa pod Nr. (wymienić N. kolonji) za sumę (wypisać zaofiarowaną sumę liczbami i literami) i poddaję się wszystkim ustanowionym dla tej sprzedaży warunkom.

Na dowód złożenia vadjum w ilości (tutaj wypisać sumę liczbami i literami) załączam kwit kasy powiatowej lub gubernjalnej (wymienić kasę).

Niniejszą deklarację pisałem dnia tego a tego, miesiąca i roku.

Położyć podpis imienia i nazwiska czytelnie.

Zamieszkuję (tutaj wypisać miejsce zamieszkania).

Za zgodność: Referent Izby Skarbowej Lubelskiej. E. Przybylski.

N. D. 5836. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Dobra **Niedźwiada** składające się z folwarków i wsiów Niedźwiada i Leszkowice z lasami przyległemi i łąkami od dóbr Lubartowa odłączonemi z przyległościami i przynależytościami, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Lubartowie powiecie Lubartowskim, gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 3,227 kop. 75, vadium do licytacji rs. 6,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 31,607 kop. 24½, termin przedaży d. 28 Października (9 Listopada) 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Kazimierskim.

2. Dobra **Chodel i Ratoszyn** z przyległościami składające się z miasta Chodla i łąk na przedmieściu Kłodnica zwanym położonych, z folwarków Ratoszyn i Jeżów z przysiołkiem gruntów Przytyk zwanych, z wsiów: Ratoszyn, Jeżów, Budzyn, Kawenczyn i Osady Loret, oraz lasów do dóbr tych należących z wszelkiemi przyległościami dobrom tym służącemi, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Kazimierzu powiecie i gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 4,632 kop. 14, vadium do licytacji rs. 5,370, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,163 kop. 24, termin przedaży dnia 5 (17) Listopada 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

Przedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10-ej z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej.

Gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, przedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej wedle których nabywca uiści szacunek w tym sposobie.

a) Potrąci zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i koszta pierwszej i drugiej sprzedaży pokryte przez Dyrekcję Szczegółową, ze złożonego vadium.

b) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego przy gruncie pozostać mającą Listami Likwidacyjnemi do depozytu Banku złożonemi nie zabezpieczoną, a to w ilości jaka po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia w następnych ratach a mianowicie:

z dóbr Niedźwiada rs. 28,319 k. 49½.
z dóbr Chodel i Ratoszyn rs. 13,471 k. 10.

c) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji złoży w gotowiźnie lub w Listach zastawnych z bieżącemi kuponami *w imiennej wartości* pod rygorem relicytacji do Kasy Dyrekcji Szczegółowej; z tego szacunku w miarę jak takowy wystarczać będzie, Dyrekcja Szczegółowa zatrzyma potrzebne kwoty, przedewszystkiem na zapłacenie zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego od tej części pożyczek jakie Listami Likwidacyjnemi ubezpieczone zostały, mianowicie:

z dóbr Niedźwiada rs. 3,300.
z dóbr Chodel i Ratoszyn rs. 12,405 wynoszących, następnie zaś resztę obróci na spłatę kapitału pozostającego do umorzenia z tej pożyczki, gdyby zaś wreszcie szacunek na ten cel niewystarczył brakująca ilość ściągnięta będzie z wynagrodzenia likwidacyjnego w Banku Polskim na rękojmię Towarzystwa deponowanego, a dopiero po zaspokojeniu obu wyżej wymienionych wymagalnych należności Towarzystwa, resztująca część szacunku odesłaną zostanie do depozytu Banku Polskiego dla wypłaty komu z prawa należeć będzie.

d) Nowo nabywca obowiązany jest zapłacić bez potrącenia z szacunku na licytacji postąpionego należności podatków skarbowych, tudzież ciężarów uprzywilejowanych z mocy artykułu 41-go ustępu 1, 2, 3 i artykułu 44 prawa hypotecznego wymagalnych o ile takowe zalegać będą i mają pierwszeństwo przed Towarzystwem oraz ponosić je na przyszłość.

W zapłaceniu zaległości podatków Skarbowych, Dyrekcja Szczegółowa pośredniczyć będzie o ile vadium wystarczy.

Jeżeliby zaś nowo-nabywca należności uprzywilejowane uiścił Kasom Skarbowym bez pośrednictwa Dyrekcji Szczegółowej, będzie mógł otrzymać zwrot odpowiedniej części złożonego vadium o ile nie zostanie wyczerpanem przez Dyrekcję Szczegółową na zapłacenie należności uprzywilejowanych Skarbowych i Towarzystwa Kredytowego.

W końcu uprzedza się interesantów iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadało święto kościelne lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

Ostrzeżenie. Jeżeli nikt nie zgłosi się z chęcią kupna, dobra te będą przysądzone na własność Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Lublin d. 9 (21) Września 1874 r.
za Prezesa, Adam Brzeziński.
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 5927. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Wiadomo czyni, iż na mocy wyroku Trybunału tutejszego w sprawie pomiędzy księdzem Stanisławem Osieckim proboszczem parafji Gora, w dobrach Gora, okręgu Płockim zamieszkałym, a Franciszkiem-Ksawerym Juszkiewiczem w mieście Włocławku mieszkającym, ojcem i opiekunem nieletniej Marjanny Juszkiewicz, której przydanym opiekunem był Władysław Rożański, w temże mieście mieszkający, oraz Szczepanem Osieckim we wsi Witosławicach i Antonim Grębeckim we wsi Kłaki okręgu Płockim mieszkającemi, d. 15 (27) Września 1860 r. zapadłego, rozpoczętą została sprzedaż w drodze działów dóbr Witosławice niżej opisanych, która następnie prowadzoną była na żądanie Mośka Halbersztadt, we wsi Kłaki zamieszkałego, jako nabywcy praw księdza Stanisława Osieckiego.

Opis dóbr które były przedmiotem sprzedaży jest następujący: dobra Witosławice, Kłaki i Osuty, leżą one w gminie Witosławice, okręgu Płockim, odległe od miast: Drobina wiorst 2, Raciąża wiorst 11, Płońska wiorst 21, Wyszogroda i Płocka wiorst 28. Przyległość zaś na wsi Osieczku Piasecznym części Gutkowizna i Wieluńszczyzna leżą w gminie Koziebrody, okręgu Mławskim i odległa od głównych dóbr Witosławice wiorst 14.

Rozległość dóbr Witosławice z przyległością Osuty wynosi morgów 198 prętów 177.

Taksa całych dóbr wymienionych przez biegłych rozpoczęta d. 29 Grudnia 1860 (10 Stycznia 1861 r.), a ukończona d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1861 r., wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 16 (28) Maja 1863 r. potwierdzoną została i przejrzaną być może w Kancelarji Pisarzą Ttrybunału tutejszego.

Sprzedaż dóbr wyżej wymienionych przez publiczną licytację odbyła się w Trybunale tutejszym przed delegowanym Sędzią Grabowskim dnia 23 Września (5 Października) 1866 r. w trzech oddziałach.

Oddział I dobra Witosławice bez przyległości Osuty.

Oddział II dobra Kłaki z przyległością Osuty.

Oddział III przyległość na wsi Osieczku Piasecznym i częściami Gutkowizna i Wieluńszczyzna, oraz Budy Piaseczne.

Z powyższych oddział I czyli same dobra Witosławice bez przyległości Osuty, na licytacji dnia jak wyżej, nabył Stanisław Morawski we wsi Swierczynku, w okręgu i powiecie Płockim zamieszkały, za najwyżej postąpioną sumę rs. 7,500. Że zaś nabywca Stanisław Morawski warunkom licytacyjnym zadosyć nie uczynił i decyzji adjudykacyjnej niewyjął, na żądanie przeto Lesera Byszowswerdera wierzyciela hipotecznego w mieście Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Gracjana Dąbrowskiego, Obrońcy Prokuratorji i zarazem Patrona przy Trybunale tutejszym w mieście Płocku z urzędowania zamieszkałego, jako swego Obrońcy, relicytację tę w jego i mieniu popierającego, obrane mającego, odbywać się będzie sprzedaż relicytacyjna dóbr Witosławice pod warunkami do tego ułożonemi, które u Patrona Dąbrowskiego sprzedaż popierającego i u Pisarza Trybunału tutejszego przejrzane być mogą.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,000, jako dwóch trzecich części szacunku za dobra w mowie będące na licytacji postąpionego.

Termin do pierwszego ogłoszenia warunków relicytacyjnych na posiedzeniu Trybunału tutejszego wyznaczony został na godzinę 10 z rana, dnia 17 (29) Września 1874 r.

Płock d. 23 Lutego (7 Marca) 1874 r.
Piętka.

Po odbyciu dnia dzisiejszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiego ogłoszenia tychże warunków licytacyjnych i do przygotowawczego przysądzenia wyżej wymienionych dóbr, decyzją Trybunału Cywilnego w Płocku daty dzisiejszej wyznaczony został na dzień 3 (15) Października 1874 r. godzinę 10 z rana.

Płock d. 17 (29) Września 1874 r.
I. Piętka.

N. D. 5925. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Stosownie do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości, iż na żądanie Dawida-Szlamy Pokrzywy, handlującego, w mieście Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i do całego postępowania subhastacyjnego u swego obrońcy do tego działania Marcelego Kramsztyka, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w temże mieście z urzędowania mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,400, z procentem prawnym od dnia 15 (27) Lipca 1873 r. i kosztów wynikłych od Samuela Segała, dłużnika, czyli raczej od syndyków masy upadłości tegoż Segała, a mianowicie: od Ignacego Zamłyńskiego i Józefa Łempickiego, w mieście Płocku zamieszkałych, protokułem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku, Marcelego Filipowskiego, w dniach 9 (21) i 10 (22) Kwietnia 1874 r. sporządzonym, zajętą została w drodze przymusowego wywłaszczenia:

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Płocku, przy ulicy Jerozolimskiej pod Nr. 82 i 83 w jurysdykcji Sądu Pokoju w Płocku, parafji Płockiej położona, dawniej do Samuela Segała, dłużnika, obecnie do massy upadłości tegoż należąca, a przez syndyków tej że massy upadłości Ignacego Zamłyńskiego i Józefa Łempickiego administrowana, graniczą: od frontu, z ulicą Jerozolimską, od tyłu, z possesją Kiwy Cohna Nr. 30, a od strony prawej z domem Salomona Cohna 84, a od strony lewej z domem Jakóba Zielińskiego v. Małagowy Nr. 80 i 81, mająca rozległości gruntu przybliżonym sposobem około łokci warszawskich 500.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące budowle:

1. Dom masiw murowany, dwupiętrowy, długości od frontu łokci 20 o trzech frontowych oknach, dachówką kryty, z rynnami okapowemi i ściekowemi z blachy urządzonemi, przy domu tym w dziedzińcu przymurowana mała oficynka. W domu tym są dwa sklepy frontowe, do których należą dwa lokale na drugiem piętrze, dzierżawione przez Lejbusia Lewenberga i Gedalję Hendel, a każdy z nich płaci dzierżawy rocznie po rs. 165, na dole od tyłu lokal dzierżawi Aron Kowadło, za który płaci rocznie rs. 150, na trzeciem piętrze na poddaszu są dwa lokale dzierżawione przez Mośka Cwejberta i Mośka Fenkielsztejna, z których każdy płaci dzierżawy rocznie po rs. 30. Całe zaś pierwsze piętro zajmuje były właściciel tego domu, obecnie upadły Samuel Segał. Piwnice znajdują się pod całym domem.
2. Kloaka z desek, o dwóch przedziałach, nad którą wystawka z desek pod dachem, deskami krytym.
3. Parkan kilkanaście łokci długi, z desek w słupy postawiony, od strony posesji Jakóba Zielińskiego i tym dwom posesjom wspólny.

Z nieruchomości tej zajętej opłaca się podatków rocznie rs. 49 kop. 48, oprócz składki ogniowej, która jest zawisłą od wysokości ubezpieczenia.

Obszerniejsze opisanie wyżej wymienionej zajętej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia, który u Patrona Kramsztyka sprzedażą kierującego, zbiór zaś objaśnień i warunków licytacyjnych u tegoż Patrona i w Kancellarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Płocku, przejrzane być mogą.

Akt zajęcia w kopjach doręczony został: 1) Władysławowi Biedrzyckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Płocku, i 2) Józefowi Widulińskiemu, Prezydentowi miasta Płocka, na ręce Sekretarza Magistratu tegoż miasta, Kazimierza Makowskiego, obydwom dnia 13 (25) Kwietnia 1874 r.

Akt zajęcia wniesiony do księgi wieczystej nieruchomości pod Nr. 82 i 83 w mieście Płocku położonej, dnia 24 Kwietnia (6 Maja) 1874 r., a do księgi zaaresztowań, w Kancellarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku, w Wydziale I o godzinie 10 z rana dnia 2 (14) Lipca 1874 r.

Płock d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1874 r.
Piętka.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1874 r.
Piętka.

Po odbyciu w d. 2 (14) Lipca, 16 (28) Lipca i 30 Lipca (11 Sierpnia) 1874 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, za podstawę do sprzedaży w drodze subhastacji nieruchomości Nr. 82 i 83 w Płocku ułożonych. Trybunał Cywilny w Płocku wyrokiem z dnia 14 (26) Września r. b. nieruchomość rzeczoną przygotowawczo Marcelemu Kramsztykowi Patronowi za sumę rs. 1600 przysądził, termin do stanowczego onej przysądzenia na dzień 15 (27) Listopada r. b., godzinę 10 z rana oznaczył. Termin ten odbędzie się w powyższej dacie, na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku w Wydziale I, a licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ szacunku przez biegłych wykryć się mającego.

w Płocku d. 17 (29) Września 1874 r.
Piętka.

N. D. 5928. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Lucjana Kiedrzyńskiego Urzędnika Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu mieszkającego, obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i subhastację dóbr Pamiątków z przyległościami w poszukiwaniu sumy rs. 3760 kop. 38 z procentem od Wojciecha Morkowskiego należnej popiera, protokółem Romualda Pinowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu dnia 14 (26) Lutego 1870 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Folwark Pamiątków

z wszelkiemi zabudowaniami folwarcznemi gruntami dworskiemi, z wyłączeniem tego co uwłaszczonem zostało, z łąkami, pastwiskami, propinacją, polowaniem z wszelkiemi przynależytościami, oraz użytkami całości dóbr stanowiącemi w granicach jak się znajdują. Dobra te graniczą z jednej strony z dobrami Główczyn i Bronczyn, z drugiej z kolonią Sochanka i wsią Romanów, z trzeciej zdobrami Iwanowice, a z czwartej z wsią Chojne; odległe od miast najbliższych teraz osad: Iwanowice wiorst dwie, Opatówka wiorst 14, miasta Błaszek 4, Warty 15, Sieradza 25, a Kalisza 24, należą do gminy Iwanowice, i tejże parafji w powiecie i gubernji Kaliskiej położone, których właściciel jest Wojciech Morkowski z własnych funduszów się utrzymujący w tych dobrach Pamiątkowie mieszkający i w jego znajduje się posiadaniu pomimo że w dziale III pod № 35 jest objawionem prawo pięcioletniej dzierżawy poczynając od 1 Lipca 1867 po rs. 450 rocznie wszystkie lata podobnie zapłaconej granice niesporne obcą dziedziną nieprzedzielone, mają rozległości po uwłaszczeniu około włók 10 miary nowopolskiej czyli dziestatyn 150 na miarę ruską, grunta należą do klasy II, III i IV.

Dalsze szczegóły, opis szczegółowy budowli, wysiewu, opłaty podatków, granic inwentarzy i narzędzi, w dobrach zajętych znajdujących się w protokóle zajęcia są szczegółowo opisane.

Akt zajęcia wręczony został Wójtowi gminy Iwanowice do której dobra Pamiątków należą Antoniemu Kuczamer w dniu 16 (28) Lutego 1870 r. a Antoniemu Rychłowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu dnia 18 Lutego (2 Marca t. r. obydwom do rąk własnych, następnie do księgi wieczystej dóbr Pamiątków w Kancelarji Ziemiańskiej dnia 13 (30) Września r. b. a do księgi zaaresztowań Trybunału tutejszego w dniu 2 (14) Października t. r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych jego posiedzeń. Warunki licytacyjne oraz zbiór objaśnień w biórze Pisarza Trybunału i u popierającego sprzedaż Patrona Franciszka Modrzejewskiego przejrzane być mogą.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży dóbr tych, na audjencji publicznej Trybunału tutejszego w dniu 13 (25) Listopada r. b. o godzinie 10 z rana nastąpi.

Po odbyciu 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, oraz temczasowego przysądzenia w dniu 19 (31) Stycznia 1871 r. dobra te Patronowi Modrzejewskiemu za rs. 7500 temczasowo przysądzone zostały, z powodu zaszłych sporów termin stanowczego przysądzenia odbyć się nie mógł. Po usunięciu jednak takowych i sprekludowaniu dłużnika z możnością sporządzenia taksy, Trybunał wyrokiem ilacyjnym z dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1871/2 r. oznaczył. Termin do stanowczego przysądzenia na dzień 11 (23) Lutego 1872 r., a gdy ten do skutku nie przyszedł, wyrokiem z dnia 16 (28) Lutego t. r. drugi termin do stanowczej przedaży na dzień 12 (24) Kwietnia 1872 r. godzinę 10 z rana oznaczonym został, gdy jednak dobra te do tychczas sprzedane nie zostały przeto wyrokiem Trybunału z dnia 30 Lipca (11 Sierpnia) 1874 r. Andrzej Olszakowski wierzyciel hypoteczny sumy rs. 3130 kop. 38 w mieście Kaliszu jako Obrońca Sądowy zamieszkały, a zamieszkanie prawne u Antoniego Zgleczewskiego Patrona obrane mający, podstawionym został, do dalszego popierania subhastacji, i na jego żądanie termin do stanowczej sprzedaży na dzień 16 (28) Października 1874 r. godzinę 10 z rana oznaczonym został, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,500 wyraźnie rs. siedm tysięcy pięćset. Vadium do licytacji wnosi rs. 2500 w gotowiźnie.

Kalisz d. 17 (29) Września 1874 r.
Skoczyński.

N. D. 5924.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego pod Nr. 544 zamieszkały, zawiadamia i ogłasza niniejszem, iż na żądanie Joanny-Elżbiety dwóch imion z Zazimowskich Sylwestra Pucińskiego urzędnika Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, małżonki, nieletniej przez małżeństwo usamowolnionej, w asystencji tegoż męża i kuratora działającej, czyli obojga małżonków Pucińskich w mieście Petrokowie zamieszkałych, przeciw:

1º Fryderykowi Zazimowskiemu jako ojcu i głównemu opiekunowi nieletnich swych dzieci, Tomasza-Henryka dwóch imion i Marji-Wandy-Małgorzaty trzech imion rodzeństwa Zazimowskich, w Warszawie pod Nr. 1497.

2º Dyonizemu Stężalskiemu obywatelowi, jako opiekunowi przydanemu wyżej wymienionych nieletnich Zazimowskich w Warszawie pod Nr. 499 zamieszkałymi i stawającymi, przez Henryka Hoffman Adwokata, zapadły w Trybunale Cywilnym w Warszawie dwa wyroki, pierwszy z dnia 5 (17) Kwietnia 1874 r., dział oraz opinją biegłych, taksę i sprzedaż ruchomości Nr. 577 w Warszawie nakazujący, drugi z dnia 13 (25) Czerwca 1874 r. opinją i taksę biegłych zatwierdzający.

Na podstawie przeto powyższych dwóch wyroków, sprzedaną będzie przez publiczną licytację sądową w drodze działów przed W. Kozerskim Sędzią Trybunału delegowanym, w Wydziale III odbyć się mającą,

NIERUCHOMOŚĆ

№ 577 w Warszawie położona, której wartość w taksie biegłych w Kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału III złożonej, wykryta, wynosi rs. 8,036 kop. 85¼ i od takiej też sumy licytacja się zacznie. Taksa jest do przejrzenia w Kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału III-go.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w d. 20 Lipca (1 Sierpnia) 1874 r., termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości wyznaczony został na dzień 2 (14) Września 1874 r. na godzinę drugą z południa, i odbędzie się przed W-ym Kozerskim Sędzią Trybunału delegowanym, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydziału III.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzany być może w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego Wydziału III i u podpisanego Adwokata w jego Kancelarji w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 544.

Józef Helbich Adwokat.

Następnie w terminie przygotowawczego przysądzenia na dniu 2 (14) Września 1874 r. odbytem, W-ny Sędzia delegowany, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości, na dzień 30 Września (12 Października) 1874 r. godzinę 2 po południu wyznaczył.

Warszawa d. 18 (30) Września 1874 r.
Józef Helbich, Adwokat.

N. D. 5508. *Komornik przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego.*

Wiadomo czyni, iż prawnie zajęte dochody Nieruchomości Nr. 65c w Pradze pod Warszawą, przy ulicy Petersburgskiej położonej, na rok jeden, poczynając od dnia 20 Grudnia 1874 roku (1 Stycznia 1875 r.) do dnia 20 Grudnia 1875 r. (1 Stycznia 1876 r.) przez publiczną licytację wydzierżawione zostaną.

Termin licytacyjny powyższej dzierżawy na gruncie tej nieruchomości przed podpisanym Komornikiem, na dniu 2 (14) Października 1874 roku poczynając od godziny 10 z rana oznaczony.

Licytacja, rozpocznie się od sumy rubli srebrem czterysta, vadium zaś rs. sto postanowione, które nieutrzymującym się natychmiast wydane zostanie.

Warunki licytacyjne dzierżawy przejrzane być mogą w Kancelarji podpisanego Komornika, w Warszawie przy ulicy Długiej pod № 541 (nowy 4) utrzymywanej, codziennie oprócz świąt, od godziny 2 do 4 z południa.

Warszawa d. 2 (14) Września 1874 r.
Edward Borkowski Komornik.

N. D. 5930. W d. 23 Września (5 Października) i dni następnych r. b. zawsze od godz. 11 rano, sprzedawane będą przez publiczną licytacją w domu pod № 1078a w Warszawie ruchomości pozostałe w spadkach po Piotrze Chlebowskim i Emmie Pirch, jako to: meble, garderoba, bielizna, pościel, szkło, fajans, srebro, książki w różnych językach, ozdoby orderowe i t. p.—M. Markiewicz, Rejent pl. Krasiń. Nr. 2.

Sprostowanie.

N. D. 5953. W N. 195. z d. 19 Września (1 Października) w obwieszczeniu N. 5897. o sprzedaży nieruchomości N. 43 w osadzie Piaseczno położonej, zaszła pomyłka drukarska w wierszu 13 szpalty szustej, wypuszczoną została data drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości w d. 25 Października (6 Listopada) 1874 r. odbyć się mających, która to pomyłka niniejszym się prostuje. L. Krysiński Adwokat.